

Egy hófehér galamb szárnyán

(On The Wings Of A Snow-White Dove)

1965. november 28. Shreveport, LA. U.S.A.

1 Hajtsuk meg fejünket!

Drága Urunk, köszönjük Neked ma este az Úr Jézus eljövételének ígétét, hogy találkozni fogunk egy nagy, véget nem érő összejöveten, örömmel és énekekkel, ahogy Téged dicsőítünk az eljövendő szüntelen korokon át. Áldásodat kérjük a ma esti találkozóra. Kérjük az áldásodat erre az imaházra, a személyzetére, a pásztorára, a munkatársakra, a társ-pásztorokra és mindenkire.

² Kérünk, Urunk, áldd meg azokat, akik sok mérföldet tettek meg, hogy részt vegyenek az összejöveten, helyezd föléjük irgalmas kezedet, amikor hazautaznak! Add meg, Urunk! Hadd találkozzunk az imádatra még sokszor ezen helyen, melyet Isten házának hívunk! Áldd meg azokat is, Urunk, akik ma este telefonon keresztül kapcsolódnak! Hadd találjon rá ma este minden megtéretlen ember Jézus Krisztusra, mint Megváltójára! Atyánk, gyógyíts meg minden beteget és szenvedőt! A Te szolgád szolgálatra jelentkezik, Jézus Nevében. Ámen!

³ Az Úr áldjon meg mindnyájatokat! Nagyon örülök, hogy itt lehetek ma este. Pont' akkor jöttem be, amikor Ernie testvér épp' a „Hófehér Galamb szárnyán” című ének utolsó részét énekelte. Igazán gyönyörű vers, valóban gyönyörű, és tudom, hogy időszerű. Tehát nagyon hálásak vagyunk.

⁴ És mindazoknak az embereknek, akik ma este bekapcsolódtak az egész országból, azt kívánom, bárcsak itt lennétek, hogy lássátok ezt a várakozást, az elvárást az emberek arcán, akik ma este bezsúfolódtak az épületbe; csodálatosan érzik magukat.

⁵ Szeretnénk köszönetet mondani Jack Moore testvérnek és Moore testvérnőnek, Nolan testvérnek, Boutliere testvérnek, Brown testvérnek, az összes itt lévő munkatársnak, az egész imaháznak, az egész stábnak, hogy újra meghívtak minket.

⁶ Ez valóban egyfajta... nem mondhatnám, hogy véletlen egybeesés volt, egyszerűen Isten keze volt, aki ezt összehozta. Van itt egy testvér, akinek nemrég volt egy álma erről, ahogy megtörténik. Azt mondta, hogy fehér nadrágban álltam és indián mokaszinban. És pontosan így álltam, amikor felhívtam Jack testvért az összejövettel kapcsolatban, pontosan így álltam – Carsonban, Coloradóban – indián mokaszinban és egy fehér farmerben. Leo testvér, ha hallod, épp' néhány perce találkoztunk. Szóval ekkor született meg az összejövetel, pont ott.

⁷ Most vasárnap este van; tudom, hogy sokan közületek ma este egész éjjel vezetni fognak hazafelé menet, néhányan pedig reggel is úton lesznek. Előttem is két nap autót áll. Így nem fogunk sokáig itt tartani titeket. Próbáltam ezt az estét régmódivá tenni, olyan estévé, amikor Brown testvér, Jack testvér és mindnyájan, akik évekkal ezelőtt imádkoztunk a betegekért, ugyanúgy imádkoznánk a betegekért, mint akkor.

⁸ Hallotok engem ott hátul? Csak azért halkítom le mindig ezeket a mikrofonokat, mert be vagyok rekedve.

⁹ És ezért szeretnék... Csak egy kis apróság, volt egy kis incidens. Nos, nemrég mesélték nekem, hogy volt egy testvér, talán itt van ma este az összejövületen, aki most jött ki a felekezetből; eljött Shreveportba, és hallani akart az Üzenetről. Elkeveredett és nem tudta, hogy hol van, ezért bement a belvárosba. Láta, hogy emberek gyülekeznek, és megkérdezte: „Itt fog prédikálni Billy Branham?”

¹⁰ Azt mondták: „Nem, itt Billy Graham fog prédikálni, egy vetítésen.”

¹¹ Azt mondta: „Nos, elnézést, rossz helyre jöttem.”

¹² Azt mondta, eljött, és így szólt: „Most hová mehetnék, Uram?” Azt mondta, hogy elindult ezen a főútcán. Nem tudom, melyik az, de itt a végén van egy nagy templom. A Texas utca. És volt egy nagy fehér kereszt a templom tetején. Azt mondta, hogy az Úr azt mondta neki: „Csak menj tovább!” Amikor odaért, ott volt... Azt mondta: „Nos, itt kell lennie, mert egy csomó autó áll itt.” És azt mondta: „Egy menyasszony és egy vőlegény jött ki éppen a templomból.” Ez tegnap este történt, esküvő volt, láttam, ahogy kijöttek. Az Úr azt mondta: „Erről van szó. Kijöttek a felekezetiségből, hogy belépjete a Menyasszonyba, hogy a Vőlegénnyel járjatok.” Értitek?

¹³ Meg is jegyeztem a feleségemnek, ahogy jöttünk az utcán, hogy a hold és a csillag pontosan a kereszt fölött volt, ahogy ideértünk. Azt hiszem, egyszerűen csak úgy tekintek az ilyen apró dolgokra, mint amik talán kiegészítik az Istenbe vetett hitemet és a szolgálatomat.

¹⁴ Ma este arra gondoltam, Tucsonban, történetesen Victor Le Doux, ez a francia... ő valódi francia volt. Azt hiszem, a minap meséltem nektek, hogy amikor végeztem a beszédemmel, próbáltam szétválasztani a felekezetiséget a valódi kereszténységtől... És egy férfi tartott nekem egy... amolyan rövid előadást erről, egy híres felekezeti pünkösdi gyülekezetből.

¹⁵ És így Danny Henry, aki azt hiszem, valamilyen filmsztárnak az unokatestvére, vagy valami ilyesmi, baptista volt; és odafutott az emelvényre, megölelt, és azt mondta: „Branham testvér, remélem, nem hangzik szentségtörésnek, de ez lehetne a Jelenések 23. fejezete.” És amikor elkezdett valami mást mondani, elkezdett nyelveken szólni.

¹⁶ És ez, három francia... Egy francia nő (nagydarab, erős testalkatú, sötét bőrű, Louisianából, talán ma este is itt ül) felírta egy papírra, amit mondott. Aztán Victor Le Doux,

egy szolgálo, ugyanezt írta le; és összehasonlították a jegyzeteiket. Egy világos hajsziú férfi (olyan szókés hajú), aki messze hátul állt, olyan messze, amennyire csak lehetett, odajött, és látni akarta azokat a jegyzeteket. Francia tolmács volt az ENSZ-ben és mindhárom jegyzet ugyanaz volt.

¹⁷ Így szólt:

Mivel a nehezebb utat választottad...

A te saját döntésed alapján választottad; te választottad.

Természetesen, ezt mi is tudjuk. Mózesnek meg kellett hoznia a saját döntését. Így szólt:

Ez a pontos és helyes út, mert ez az ÉN UTAM.

És milyen dicsőséges döntést hoztál!

Emiatt a Mennyország nagy része vár rád.

És már ez önmagában elhozza és véghezviszi az isteni Szeretet hatalmas győzelmét.

¹⁸ Mindhárom ugyanaz volt. Azt gondoltam, hogy ez benne van a Bibliámban ma este. Belenéztem, de nem volt benne az eredeti példány.

¹⁹ Danny Henry nem ismeri, hozzám hasonlóan ő is alig beszéli a rendes angolt, nemhogy a franciát. Ha megfigyelitek ebben, ez olyan, mint a francia nyelv, az ígét a határozószó elé teszik. És mindhárom fordítás pontosan egyforma volt.

²⁰ Danny Henry, nemrégiben... Danny lehet, hogy ma este hallja ezt. Victor Le Doux talán hallja, mert úgy tudom, hogy Tucsonban van. És ti, akik Tucsonból vagytok a gyülekezetben, az imaházból, a Tucson Imaházból, ahol Green testvér a pásztor; Victor Le Doux testvér, ha jól tudom, egy sátoros összejövetelen van, közvetlenül a Park Avenue lábánál, ahol a 80-as főútba torkollik, errefelé. És ha ott lesztek holnap este és holnapután este, akármeddig is lesz ott, menjetek el és hallgassátok meg; és talán Danny is vele lesz. És lehet, hogy ma este hallgatják az imaházból. Nem tudom.

²¹ Danny rögtön ezután Jeruzsálembe ment és azt mondta, hogy ott feküdt a sírban a táblán... a kőtáblán, amin Jézus feküdt, a holttest, közvetlenül a feltámadása előtt. És azt mondta, hirtelen eszébe jutottam; és azt mondta, hogy kiszaladt, elkezdett sírni, kiment. És oda irányította... Ő olyan ember, aki mindenféle dolgokat csinál sziklából, úgy értem kőfaragó. Azt mondta, odament, ahová állítólag a keresztet állították, és csak leejtett, levert egy kis szikla-darabot, körülbelül... ó, pár négyzetcentiméteres darabot, vagy valami ilyesmit; zsebre tette, és úgy érezte, haza kell hoznia.

²² Miután így tett, valami azt mondta neki: „Készíts belőle egy pár mandzsettagombot Branham testvérnek!” Így hát savba tette, és az megváltoztatta a színét a szokásos mész kő kinézetből egy véres kővé. [hematit – a ford.] És elkészítette a mandzsettagombokat.

²³ És amikor ideadta nekem, nem vette észre, de mindkét mandzsettagomb közepén végigfut az az egyenes, keskeny csík. Ma este ezeket viselem, hogy imádkozzak a betegekért. Látjátok, vörös színű, mint a csöpögő vér; keresztben az egyenes, keskeny csíkkal. Pontosan úgy, ahogy a próféciája mondta, „az egyenes és keskeny út”; látjátok, a próféciában. Megmutattam neki.

²⁴ Danny, ha hallod, te, vagy Le Doux testvér, bármelyikőtök, a ma este egy régimódi este lesz, amikor imádkozni fogunk a betegekért. Örülök, hogy járhatom ezt az egyenes, keskeny utat, az evangélium útját, az Ige útját a mi Urunkkal, Jézus Krisztussal.

²⁵ Isten áldjon meg mindnyájatokat! Most olyan jó veletek beszélgetni; sokáig fogok beszélni, és túl sokáig itt tartalak titeket. Billy azt mondta, hogy három-négyszáz emberért kell imádkozni, úgyhogy sietnem kell az üzenetünkkel, amilyen gyorsan csak lehet, és utána imádkozunk a betegekért.

²⁶ Nos, az arizonaiaknak mondom, hogy a következő szombat este (soha nem jut eszembe a város neve), az arizonai Yumában leszünk, a banketten. Aztán Kaliforniában, vasárnap reggel rögtön utána elmegyünk Los Angelesbe és azokra a helyekre, amiket kijelöltek.

²⁷ Ma este szeretnék a Szentírásból venni egy témát.

²⁸ Egyébként ma egy kávézóban ültem, a Morrison étkezdében; Jack testvér, a felesége, én és a feleségem. Átmentünk a Morrison étkezdébe, hogy egy kicsit együtt legyünk, még nem töltöttünk időt együtt, az asszonyok még sohasem találkoztak. Odajött hozzám egy fiatalember, Green-nek hívják, ő Pearry Green testvér édesapja. És azt mondta: „Tudod, Branham testvér, a múlt este a 'biztostűről' beszéltél.” Ez igazából egy... Mi is az? Hajtű. Azt mondta: „A 'biztostűről' beszéltél, és azt mondta: „Hoztam neked egy 'biztostűt’.” Nekem adta.

²⁹ Nos, hölgyeim, ez egy 'biztostű', ez nem lesz jó a hajatokba. Azt mondta, hogy évek óta használja, hogy a Bibliája lapjait a helyükön tartsa. Szóval azt mondta: „Adok neked egy igazi 'biztostűt’.” Szóval, Green testvér, ha itt vagy valahol, vagy hallod, ez a 'biztostű' kiváló, jól tart.

³⁰ Most pedig egyből a Szentírásba akarunk menni. Szeretném, ha velem együtt az 55. Zsoltárhoz lapoznátok, majd a Máté 3. fejezetéhez. A ma esti témám Ernie testvér témája is volt: *Egy hófehér galamb szárnyán*. Nem fogom tudni az összes jegyzetet és íráshelyet átvenni, amit felírtam ide, mert néhányat úgymond átugrok majd közülük, mivel megírtam az üzenetet.

³¹ Ha az Úr is úgy akarja, a következő szombat este Yumában szeretnék prédikálni Az *elragadtatás feltételei*-ről, ha az Úr is akarja.

³² Az 53. Zsoltárban... bocsánatot kérek, az 55. Zsoltárban.

Hallgasd meg...

(Elnézést? Igen, 55.)

Hallgasd meg, Isten, az én imádságomat, és ne rejsd el magadat az én könyörgésem elől;

Figyelmezz énreám és hallgass meg engemet; mert keseregve bolyongok és jajgatok!

Az ellenségnek szaváért és a hitetlenek nyomorgatásáért: mert hazugságot hárítanak reám, és nagy dühösséggel ellenkeznek velem.

Az én szívem reszket bennem, és a halál félelmei körülvettek engem.

Félelem és rettegés esett énreám, és borzadály vett körül engem.

Mondám: Vajha szárnyam volna, mint a galambnak! Elrepülnék és nyugodnám.

Ímé, messze elmennék és a pusztában lakoznám. Szela.

(A Szela azt jelenti: „Ámen”.)

³³ Dávid szerette a pusztát, amikor nyomorúságba került, és a nép nem akart hinni neki, és az ellenségek rátámadtak, így szólt: „Ha galamb-szárnyaim lennének, kirepülnék a pusztába, és ott maradnék.” Hányszor gondoltam már én is ugyanezt! Ha levehetném a puskámat a falról, a hátizsákomat, kimennék a pusztába, és soha többé nem térnék vissza. Megkérdeztem az Urat, hogy megélhetem-e azt a napot... Egyáltalán nem szeretnék temetési szertartást. Azt mondtam: „Bárcsak kimehetnék valahová az erdőbe, az öreg 'Szőkét' egy fának támasztanám...”

³⁴ Ez az én puskám, elnézést, ezt azért mondom, mert a feleségem itt ül. Tudjátok, azzal a puskával, amit egy testvértől kaptam évekkal ezelőtt, ötvenöt vadat lőttem, anélkül, hogy egy lövést is elhibáztam volna, néhányat hat-hétszáz méterről. Azért hívom „Szőkének”, mert a feleségem barna hajú, és azt mondta, hogy többet gondolok a puskára, mint órá. De...

³⁵ Szóval, szeretném egy fának támasztani, és azt mondani: „Uram, hadd találja meg azt József egy nap!” Szeretnék galamb-szárnyra kelni és elrepülni.

³⁶ Épp' ahogyan egyszer fent a hegyekben egy sast figyeltem, és láttam, ahogy elrepül (ismeritek a történetemet), azt mondtam: „Jó itt lenni, Uram; ahogy Péter mondta, 'építhetnénk három sátrat'. De lent, a hegy lábánál várnak a betegek és szenvedők, várnak az elveszettek és haldoklók.” Tegyük hát meg, amit tehetünk, míg nappal van, és egy nap majd leszáll egy fehér Sas szárnya és Ő elvisz bennünket.

³⁷ Tehát a Máté 3:16-ban, a 16-ot és a 17-et szeretném felolvasni.

És Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijöve a vízből; és ímé az egek megnyilatkoznak néki, és ő látá az Istennek Lelkét alájőni mintegy galambot és Őreá szállani.

És ímé egy égi hang ezt mondja vala: Ez amaz Én szerelmes Fiam, akiben Én gyönyörködöm.

(Más szavakkal: „akiben örömmel lakozom”.)

³⁸ Tehát szeretnénk beszélni néhány percet erről a madárról. A galamb mindig is az egyik kedvenc madaram volt. És ha a galambra gondolok, a galamb valójában... és a gerle ugyanaz a madár. A galamb egy háziasított gerle. Mindkettő ugyanabba a családba tartozik. Utánanéztem és ugyanabba a családba tartoznak. A gerle és a galamb, mindkettő ugyanabba a családba tartozik. Ezeknek a madaraknak a szokásai kiemelkedőek.

³⁹ Néhány évvel ezelőtt prédikáltam itt egy sátoros összejövetelen Moore testvérrel: A *bárány és a galamb*-ről. Gondolom, mindannyian emlékeztek rá; és arra, hogy a galamb a létező legtisztább madár, a bárány pedig a létező legszelídebb állat. Mindkettő áldozati állat.

⁴⁰ Milyen szépen be van itt mutatva, hogy Jézus a Bárány és Isten a Galamb! És a galamb nem nyugodott volna meg egy farkason, annak nem megfelelő a természete. Nem nyugodott volna meg egy kutyán, annak sem megfelelő a természete. Egy bárányon kellett lennie, a két természetnek azonosnak kellett lennie. És nekünk is így kell lennünk, a természetünknek meg kell változnia üvöltő bűnösből a bárány szelídségévé.

⁴¹ És észrevettétek, hogy a Galamb vezette a Bárányt? Figyeljétek meg, hogy a Bárány átadta mindenét a Galambnak. És nézzétek, hová vezette Őt a Galamb: a keresztre feszítésre mindnyájunk bűnéért.

⁴² Tehát, a galamb... Isten be akarta mutatni a Fiát; a legtisztább és legszelídebb állat képviselte Őt a földön, egy földhöz kötött teremtmény. De amikor Isten Önmagát mutatta be az égen, az a legszelídebb és legtisztább madár volt, ami az égen van; egy galamb.

⁴³ Nos, a galambok különbözőek, sokféle változatuk van. Általában a mi galambunk egyfajta szürke kinézetű madár. Aztán van városi galamb, és van vadgalamb. Van még egy úgynevezett szirti galamb is mifelénk, az egy kicsi, szürke pajtás; apró kispajtás, piros csíkokkal a szárnyán. Sokféle galamb van és különböző színűek. Így van ez a gerlékkel is.

⁴⁴ Nos, a galamb egy nagyon furcsa felépítésű galamb, mert az a szokása, hogy nem ehét semmi tisztátalant; egyszerűen nem tudná megtenni, mert nem olyan a felépítése.

⁴⁵ Én mindig mondtam, hogy a galamb Isten jelképe, a varjú pedig a képmutató jelképe. A varjú oda tud ülni egy régi halott tetemre, és tud enni egész nap, és ki tud repülni a mezőre és eszi a búzát a galambbal együtt. A galamb pedig nyugodtan eheti a búzát, de nem ehét halott tetemet. Értitek? Egyszerűen nem tudja megtenni, nem tudja megemészteni. És azon tűnődtem, hogy miért nem tudja megtenni; mindkettő szárnyas, mindkettő madár. De miért? A felépítésük miatt.

⁴⁶ Így van ez az igazi keresztényekkel is. Egy felekezeti keresztény bármit vehet, de egy valódi, újjászületett keresztény nem veheti a világ dolgait. Ő másképp van felépítve.

⁴⁷ Megértettem, hogy a galambnak nincs epéje. A galambban nincs epe, mert nincs rá szüksége.

⁴⁸ Így van ez a keresztennyel is, nincs szüksége semmi keserűsége, mert csak Isten Ételét eheti. És ahhoz nem kell keserűség, hogy azt feldolgozza; ahhoz szeretet kell, látjátok, hogy feldolgozza az Ételt. Keserűség, azt mondják: „Ó, hát...” Nem értenek egyet Azzal. De a szeretet mindig fogadja Isten Igéjét.

⁴⁹ Tehát, neki nincs epéje, ezért nem tudna... egyszerűen ellenére van, hogy valami rosszat egyen. Ha pedig megtenné, az megölné őt. De nincs ilyen veszély, nem fogja megenni (úgy ám), mert nincs rá étvágya.

⁵⁰ És így van ez az igazi keresztyékekkel is. Tudtátok, hogy egy igazi keresztyének egyáltalán nem tulajdonítatik semmiféle bűn? Dávid mondta: „Boldog ember az, kinek Isten nem tulajdonít bűnt.” Amikor meg lettél mosva a Bárány Vérében (nem színlelt hittel, hanem valóban a Bárány Vérében), Isten nem tulajdonít neked semmit, amit tettél, mert a Vér alatt vagy és Ő nem látja. Van egy Vér-áldozat; az egyetlen dolog, amiben Ő lát téged, az, ahogyan látott téged a világ megalapítása előtt, amikor beírta a nevedet a Bárány Élet-Könyvébe. Csak erre tekint, mert meg vagy váltva mindenből, amit valaha is tettél, meg lettél mosva a Bárány Vérében. Ezért nincs benned epe, nincs benned tisztátalan szokás, mert ezt a Bárány Vére tette; és Isten nem tud bűnt tulajdonítani neked, miután a bűnért való áldozatod ott fekszik és vár rád.

⁵¹ Azt mondod: „Nos, akkor ez rengeteg teret ad nekem, Branham testvér, azt tehetek, amit akarok.” Én mindig azt teszem; mindig. De amikor egy ember valóban látja, hogy mit tett érte Jézus, és megfordul és valami olyasmit tesz, ami Vele ellentétes, az azt mutatja, hogy soha nem fogadta be Krisztust.

⁵² Van egy kis feleségem, ott ül hátul. Tíz évvel fiatalabb nálam és ugyanolyan ősz, mint én. Azért, mert ő köztem és a külvilág között állt. Ha a tengerentúlra mennék és én... Milyen családban élnénk, ha magam köré gyűjteném a családomat és azt mondanám: „Ide figyeljen Branham asszony, jobb, ha tudja, hogy ön William Branham felesége. Ne legyen más férje, míg én távol vagyok! Szemet ne vessen más férfira!” Meg minden ilyesmi. „Egyáltalán ne flörtöljön! Ha mégis megteszi, amikor visszajövök, elvállak öntől.”

⁵³ Ő pedig azt válaszolná: „Nos, jóember, én is szeretnék mondani valamit önnek. Ne vegyen magához más asszonyt, amíg távol van! Ne tegye *ezt* meg *azt*! Ha mégis megteszi, tekintse magát elvált embernek, amikor hazajön.”

⁵⁴ Hát ez lenne egy szeretetteljes család? Értitek? Nem! Ha tényleg szeretem őt... Bár hiszem, hogy ha hibáznék, ha botlanék és valami rosszat tennék, hiszem, hogy megbocsátana nekem, mert szeret engem. És ha ő tenné, hiszem, hogy én is megbocsátanék neki; természetesen, mert szeretem. De ha így szeretem őt, amíg így szeretem, addig nem kell aggódnia. Bár megbocsátana nekem, a viláért sem bántanám meg. A világ legbűnösebb emberének érezném magam, alig várnám a percet, amikor

elmondhatnám neki, hogy mit tettem, mert szeretem. Nos, ez... Ha így szeretem őt a *fileó* szeretettel, mennyivel nagyobb lenne az *agapé* szeretetem Jézus Krisztus felé?

⁵⁵ Ha rá is gyújtának egy cigarettára, – soha életemben nem tettem; – de ha rágyújtának, Ő megbocsátana nekem, hiszem, hogy megtenné. Ha innék is, – soha életemben nem ittam, – de hiszem, hogy Ő megbocsátana nekem. És túlságosan szeretem Őt, (Isten engem úgy segítsen) nem akarok semmi ilyesmit tenni, látjátok, mert szeretem Őt. Az a dolog eltűnt belőlem, mert amikor Ő engem varjúból galambbá változtatott, az változást hozott az étvágyamban és azok a dolgok elhagytak; akkor bűnt nem tulajdonít nekem, mert nem célom, hogy megtegyem, nincs bennem, hogy azt tegyem.

⁵⁶ Na most, egy másik nagyszerű dolog ezzel a galambbal kapcsolatban. Ő egy különös madár. Láttátok már az összes madarat...

⁵⁷ Az egyik kedvenc madaram a vörösbegy. Tehát, fiúk, ne lövöldözzetek a vörösbegyeimre, mert nem szeretném, hogy ezt tegyétek! Az én vörösbegyemnek, tudjátok, hogyan lett vörös a begye? Tudjátok, egy nap volt egy Ember, aki haldoklott a kereszten és senki sem akart segíteni Rajta, Isten elhagyta ezt az Embert és haldoklott. A kezében szögek voltak, a lába és az oldala vérzett, a fején töviskorona volt, vér csorgott az arcán. És arra szállt egy kismadár, egy kicsi, barna madár. Meglátta, és azt gondolta, hogy ez a legszánalmasabb látvány, amit valaha látott. És tudta, hogy ő csak egy kismadár, de látta azokat a régi, nagy, kegyetlen római szegeket, amiket a kezébe vertek, odarepült és a kis csőrével megpróbálta kihúzni azokat. Csupa vér lett a mellkasa; azóta is vörös. Szeretném, hogy az én mellkasomnak is az Ő Vére legyen a pajzsa, hogy az védjen, amikor találkozom majd Vele. Szeretem a kis vörösbegyét.

⁵⁸ De tudjátok, a kis vörösbegynek fürödni kell, de tudjátok, a galambnak nem kell fürödni, nem. Valamilyen olaj van a belsejében, ami olajozza őt és kívül-belül tisztán tartja. Tudjátok ezt? A galambnak van ez! A galamb megolajozza magát. Felvettél már valaha egyet, érezted rajta azt az illatot, egy galambon vagy effélét? Ez az olaj, ami a belsejében termelődik. A testében van egy olajmirigy, amely mindig tisztán tartja a tollait kívülről; mert belülről kifelé tisztul meg. Így igaz. Csodálatos kis madár!

⁵⁹ Tudom, hogy itt lehet vadászni rájuk, azt hiszem, Louisianában. Ne tegyétek! Ó, én nem tudnám megtenni. Azt hiszem, ha éhes lennék, akkor rendben lenne, de nem tudnám meghúzni a ravaszt, akkor se, ha muszáj lenne.

⁶⁰ Van... A galamb nagyon különleges a családunkban. Egy nap, amikor a nagymamám... Ő Kentuckyból származik, a Cherokee rezervátumból. Haldoklott, egy kicsi asszony és ő... Volt... Azt hiszem, szkrofulusznak hívják vagy valami ilyesminek; haldoklott. És nagypa letérdelt az ágy mellé, míg anyu, Birtie néni, Howlie néni, mindannyian az ágy körül térdeltek; Charlie bácsi (pici négyéves kisfiú), a kisgyermek, anyu, a legidősebb, körülbelül tizenkét éves volt. Fekete haja kifésülve az ágyon és elkezdte énekelni, hogy „korok

Kösziklája, értem hasadtál meg, hadd rejtőzzem el Benned” – amikor haldoklott. Nagyapa akkoriban még nem volt keresztény. Nyolcvanhét éves korában merítettem be őt Jézus Krisztus Nevében, ott a folyó tövében, ahol az Úr Angyala megjelent.

⁶¹ Miközben nagymama ezt az éneket énekelte, gyenge kis kezeit felemelte a levegőbe, egy galamb repült be az ajtón; odajött, leszállt az ágy tetejére, és turbékolni kezdett. Isten elvitte nagymama lelkét.

⁶² Elmentem Londonba, Angliába Jack testvérrel és Gordon Lindsay testvérrel, és volt ott egy Florence Nightingale nevű asszony, – azt hiszem állítólag a néhai Florence Nightingale dédunokája vagy valami hasonló – aki sok levelet írt nekem. Dél-Afrikában volt és rákban haldoklott. És volt egy képe, amit a könyvben is láttatok. Soha életemben nem láttam még ilyen halandót. Jack testvér, azt hiszem, velem volt aznap. Bementünk egy lelkész házába, a parókiára, a templom mögé, ahová őt is elhozták.

⁶³ Amikor még kint voltunk a... ahol a gép leszállt, hívtak minket és ő akkor egy mentőautóban volt; egészen Dél-Afrikából repült oda, tudva, hogy én akkoriban Angliába megyek. A lelkész elvitte a parókiára, így elmentünk oda, hogy imádkozzunk érte.

⁶⁴ Sok beteg embert láttam már, de az ő kis karjai nem látszottak pár centinél vastagabbnak, a koponyáján látszott, ahol össze van forrva. És... a végtagjai itt fent, a csípőjénél nem voltak vastagabbak körülbelül 5 centiméternél; csak a csont. És nem tudta felemelni a kezét; túl gyenge volt ahhoz, hogy felemelje a kezét. Próbált mondani valamit, de nem értettem. És amikor végül meghallottam, azt hiszem, egy ápolónő által, azt mondta: „Branham testvér, imádkozz, hogy Isten hagyjon meghalni!” Nem tudott... nem akart élni. Észrevettem, hogy a könnyek csorognak az arcán. Nem tudom, honnan volt benne elég nedvesség a síráshoz, mert az erei összeomlottak és szörnyű állapotban volt. Azért jöttem, hogy a betegekért imádkozzak, nem tudtam azért imádkozni, hogy meghaljon. De úgy nézett ki, mint aki nem tud meghalni, egyszerűen vegetált.

⁶⁵ Letérdeltem a pásztorokkal a teremben, hogy imádkozzunk. És amikor letérdeltem imádkozni, egy kis galamb szállt fel az ablakhoz; elkezdett turbékolni. Amikor befejeztem az imádkozást, azt hittem, hogy egy házigalamb volt valahonnan. Kint köd volt, ilyen Anglia, a Brit-szigetek. És ez a kis galamb abbahagyta a turbékolást, és elrepült. Odamentem az asszonyhoz, rátettem a kezem, és segítségül hívtam az Úr Nevét. És az az asszony ma egy nagy, erős, egészséges nő. Egy Galamb szárnyán...

⁶⁶ Belülről tartja magát tisztán. Egy keresztény is ezt teszi, belülről tisztul. Ez távol tartja a rosszindulatot... Nincs szüksége epére, hogy bármit is megemésszen, mert nem eszik olyat. Értitek? Ő tiszta; belülről kifelé.

⁶⁷ Most megfigyeljük, hogy ez a madár... Sok mindent leírtam ide, de az idő csak telik. Ezt a madarat az Ószövetségben is használták áldozatra, engesztelésre és megtisztulásra. Hadd

utaljunk itt az egyikre az 1.Mózes 15:9-ben! Gondoljunk csak egy pillanatra erre a versre! Nos, Ábrahám itt... megkérdezte Istent, hogy hogyan fogja ezt megtenni. És Isten Igével válaszol Ábrahámnak, és ezt különös módon teszi. Kezdjük körülbelül a... Kezdjük az első versnél! Nem szeretek sietni ezzel.

E dolgok után lőn az Úr beszéde Ábrámhoz látomásban,
(Ábrahám próféta volt, így látomásokat látott.)

...mondván: Ne félj Ábrám: én pajzsod vagyok tenéked, a te jutalmad felette igen bőséges.

(Jehova-Manassé, látjátok.)

És monda Ábrám: Uram Isten...

Figyeljétek meg, nagy „U” betűvel: „Uram, Isten.” Elohim! Értitek?)

...Uram Isten...

(Egy látomásban.)

...mit adnál énnékem, holott én magzatok nélkül járok, és az, akire az én házam száll, a Damaskusbeli Eliézer?

És monda Ábrám: Ímé énnékem nem adtál magot, és ímé az én házam szolgálzülöttje lesz az én örökösöm.

És ímé szóla az Úr őhozzá, mondván: Nem ez lesz a te örökösöd:

Ígéretet tett neki, tudjátok. Nem... Látjátok, akkor Ábrahám kudarcot vallott volna, de az ígéret feltétel nélküli; a szövetség feltétel nélküli.

hanem aki a te ágyékból származik, az lesz a te örökösöd.

(És ő most száz éves.)

És kivivé őt, és monda: Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod; – és monda nékie: Így léssen a te magod.

(Egy férfi, akinek nincs gyermeke és most száz éves.)

És hitt az Úrnak és tulajdoníttaték az őnéki igazságot.

És monda néki: Én vagyok az Úr, ki téged kihoztalak Úr-Kaszdimból, hogy néked adjam e földet, örökségedül.

És monda: Uram Isten, miről tudhatom meg, hogy öröklöm azt?

⁶⁸ Ezt hallgassátok!

És felele néki: Hozz nékem egy három esztendőös üszőt, egy három esztendőös kecskét, és egy három esztendőös kost, egy gerlicét és egy galambfiat.

Mindkettő ugyanaz a fajta, mindkettő ugyanaz a dolog. Látjátok, egy áldozatban használták, hogy előrevetítse Jézust.

⁶⁹ A szövetség létrejött... Tudjátok, hogyan választotta szét azokat és hogyan...

⁷⁰ Vagy a régi időkben, amikor szövetséget kötöttek, fogták és felírták a megállapodást. És megöltek egy állatot, közé álltak; kettéhasították a szövetséget, az egyik ember vette az egyik részét...

⁷¹ Mint ahogy a kínai mosodában csinálták régen. Az a kínai ember nem tudott angolul írni, ezért írt egy darab papírra és széttépte, és átadta az egyik részt. Emlékeztek hogyan csinálták ezt annak idején a kínai mosodák. És te... a két végének össze kellett illenie, hogy megkapd a ruháidat. Látnod, nem tudtad becsapni, mert nála volt a másik vége. A nevedet újraírhatod, de azt a papírt nem tudod újratépni. Szóval, neki... ugyanannak a papírdarabnak kellett lennie.

⁷² Tehát így csinálták keleten abban az időben, régen... a régi időkben, keleten. Megöltek egy állatot, közé álltak, széttéptek egy darab kecskebőrt, egyik vette az egyiket... És amikor a szövetséget megerősítették, összerakták a darabokat és pontosan egymásba kellett illeszkedniük.

⁷³ Nos, Isten itt azt mutatta meg neki, hogy ezek az áldozatok Krisztusról szóltak; ahogy Isten elvitte Jézust a Golgotára, és széttépte Őt, és felvitte a testét a Mennybe, és leküldte ránk a Szellemet. Ugyanannak a Szellemnek kell rajtad lennie, ami Őrajta volt, hogy beleilleszkedj a Testbe, hogy a Menyasszony legyél a végidőben. Értitek? Így igaz. Látjátok? Tehát nem felekezet lesz. Az Ige lesz, ami Ő is volt. Értitek?

⁷⁴ Az Igének kell Igéhez jönnie, mint az emberi lényben a sejteknek. Tudjátok, amikor a testetek épül, az nem egy emberi sejt, majd egy kutyaé, majd egy disznó sejtje. Ó, nem, nem! Ez mind emberi sejt. Ilyen Krisztus Teste is, Isten *minden* Igéje. Nem csak egy rész Abból és néhány hagyomány hozzáadva; nem, ez az *egész* Krisztus Teste.

⁷⁵ Itt pedig azt látjuk, hogy egy gerlicét és egy fiatal galambot is használt, mert ezek ugyanabba a családba tartoznak. Nos, ti mindig...

⁷⁶ Tehát figyeljétek meg a 3.Mózes 12-nek a 6. versét! (Csak utalok néhány ilyen íráshelyre.) Itt találjuk az asszony tisztulási rendjét; ha az asszonynak gyermeke lett, várnia kellett. Ha fiú volt, harminchárom napot kellett várnia, mielőtt beléphetett a gyülekezetbe a galambokkal, a megtisztuláshoz. Ha lánya született, kilencvenhat napot kellett várnia, mielőtt beléphetett a gyülekezetbe.

⁷⁷ Most pedig itt találjuk a 6. versben.

Mikor pedig letelnek az ő tisztulásának napjai, fiú miatt vagy leány miatt, hozzon egészen égőáldozatul esztendőös bárányt, galambfiat vagy gerlicét bűnért való áldozatul, a gyülekezet sátorának nyílása elé a paphoz.

⁷⁸ Látjátok, még nem mehetett be, mert még nem teltek le a napjai, de odaadhatta azt a papnak az ajtóban, az áldozatául. Látjátok, gerlicét vagy egy fiatal galambot. Mindkettő ugyanabba a családba tartozik.

⁷⁹ Tehát ezt használták engesztelésre, a bűnért való engesztelésnél egy galambot. Vagy a leprára, ami a bűn jelképe, két galambot hoztak: az egyiknek fejét vették, lefelé fordították, és a másikra engedték a vért; és aztán a másik galambot szabadon engedték. És amikor a galamb elrepült, a párja vérével fűrösztötte a földet és a vér így kiáltott Istenhez: „Szent! Szent! Szent az Úr Isten!”

⁸⁰ Hát nem látjátok a haldokló Társat, Jézus Krisztust? Megölték és ránk hintették, hogy mi szabadok lehessünk, azt kiáltva: „Szent! Szent! Az Úrnak szentelt!” Milyen gyönyörű jelképek! Bárcsak lenne hangom!

⁸¹ Ez tehát a nagy Szent Szellem jelképe, ahogy épp’ olvastuk a Jelenések 3:16-ban; Isten jelként használta ezt a galambot.

⁸² Noé jelet kapott, ahogy a testvér az előbb énekelt róla. Isten haragudott és semmi sem tarthatta vissza a haragját, mert azt mondta: „Azon a napon, amikor eszel belőle, azon a napon meghalsz.” Noé pedig kegyelmet talált Istennél és bárkát épített az utalások... vagyis inkább az utasítások szerint, amelyeket az Úr adott neki. És fennmaradt a vízen lebegve.

⁸³ El tudom képzelni mi történt azokban a napokban, amikor azt mondták: „Ez az öregember fent a hegyen, egy öreg fanatikus bárkát épít. Azt mondja, hogy ’esni fog’ és sohasem esett.” De ez...

⁸⁴ Noé azt mondta: „Akkor is esni fog.”

⁸⁵ És aztán tudom, hogy aznap, amikor bement, azt hiszem... nem emlékszem, melyik nap volt, azt hiszem, május tizenhetedikén. Noé bement a bárkába és Isten bezárta az ajtót.

⁸⁶ És kezdtek gyülekezni a felhők, elkezdett esni az eső, a csatornák kezdtek megtelni, a mélységek kútjai feltörtek, csak úgy ömlött a víz a forrásokból. Végül az emberek a házakba mentek, felmásztak. Az öreg bárka ugyanúgy állt ott.

⁸⁷ Egy idő után, amikor kezdtek sokasodni körülötte, kezdett egyre magasabbra és magasabbra emelkedni, az emberek kopogtak az ajtókon és kiáltoztak, de semmit sem használt. Noé nem tudta kinyitni az ajtót. Isten zárta be, csak Isten tudja kinyitni.

⁸⁸ Így van ez a mi bárkánkkal is, Jézus Krisztussal; Isten nyitotta ki nekünk az ajtót a Golgotán és ugyanolyan biztosan be is fogja zárni, mint ahogy kinyitotta.

⁸⁹ És úszott a víz színén, tovább és tovább, talán egy mérföld magasan a föld teteje fölött, amikor a Föld kibillent az útból... a szabályos pályájáról. És körbe-körbe járt, törmelék és fák, és a hegyek és egyebek fölött, hanykolódott negyven nap és negyven éjjel.

⁹⁰ És amikor a szél kezdett elállni...

⁹¹ Isten haragja rettenetes. Az Ő szeretete tiszta és isteni; és az Ő haragja ugyanolyan isteni, mint a szeretete, mert ítéletet kell hoznia, mivel Ő bíró. Ő a törvényhozó, és a törvény büntetés nélkül nem törvény. Tehát a törvény mellett lennie kell büntetésnek is. És ha megszeged Isten törvényeit, akkor büntetést kell fizetned.

⁹² Most pedig megértjük, hogy miután Noé ott lebegett, kétségtelenül tengeribeteg volt a sok morajlástól és pattogástól és Isten haragjának csapásától és pusztításától, a sikolyoktól és egyebektől. Aztán kezdett lecsendesedni; semmi sem történt. Napok teltek el; semmi sem történt. Talán az állatok élelmiszerkészlete és hasonlók fogytán voltak. Semmi sem történt. Így hát azt gondolta: „Vajon... Nem látok ki.”

⁹³ A bárka úgy volt felépítve (ha már egyszer benne voltál), hogy csak egy ablaka volt és az pont a tetején volt. Nem lehetett oldalra nézni, semerre sem lehetett nézni, csak egyenesen felfelé. És Jézus Krisztus is ilyen bárka. Nem nézhetsz a másik emberre, nem nézhetsz semmi másra, csak Krisztusra, amikor bent vagy a Bárkában, mert csak egy ajtó van, és Ő az az Ajtó, amiről ma reggel beszéltünk. Mindig felfelé kell nézned: „Mert aki kezét az ekére teszi és akár csak vissza is fordul, hogy hátranézzen, nem méltó szántani.”

⁹⁴ Tehát, amint ebben a bárkában... És láthatta a fényt, talán a napfényt, de azon tűnődött, hogy hol van. A bárka még mindig úszott, hallotta a hullámokat az oldalához csapódni, de tudta, hogy sok nap telt el, a víz biztosan visszavonult addigra. Elment hát, fogott egy megbízhatatlan, csalárd madarat, próbára tette és kiküldte. Egy varjú volt és az a varjú sohasem tért vissza, mert örömét lelte odakint, Isten bárkáján kívül. Egyik hulláról a másikra repült és a vízen úszó tetemeket és dögöket ette és tökéletesen elégedett volt.

⁹⁵ Tehát néhány nap múlva újra megpróbálta, mert tudta... Nem akart kimenni Isten haragja alá. Ezért szabadon engedett egy galambot. És ennek a galambnak más természete volt, mint a... Nem keselyű volt, nem is dögevő, csak tiszta dolgokat ehett. És annyira megelégedte, hogy nem talál semmi mást, amin a lábát megpihentette volna, ezért visszatért a bárkához. Noé azt mondta: „Nos, az özönvíz még mindig tart.”

⁹⁶ Aztán várt még néhány napot, és újra kiküldte; mintha azt imádkozná: „Ó, Istenem, lecsillapodott-e a haragod? Vége van-e a haragodnak, Uram? Minden el van rendezve?” És azt mondta: „Ha ez alkalommal kiküldöm, akkor lehet, hogy kint marad. Ha az árvíz levonul, akkor talán kint marad.” Kiküldte egy imádsággal, és aztán, amikor kiment oda Isten irányítása alatt, leszedett egy olajfalevelet egy fáról, visszarepült, és újra kopogott az ablakon.

⁹⁷ Isten egy galambot használt jelként. Visszajött és azt mondta, hogy „vége az árvíznek”, majd Isten kinyitotta az ajtót és kimentek. Ez az 1.Mózes 8:8.

⁹⁸ A Máté 3:16-ban is használta, akkor, amikor Isten haragja ismét a földön volt. És nem volt kiút, a legsötétebb éjszaka alatt, éjfélkor, a gyülekezetek olyannyira kicsavarták a dolgokat, hogy nem volt kiút. És voltak hamis tanítók, mindenféle dolog előjött, mindenféle megvallás felmerült, de Isten megint egy galambot használt. Ez kedvére való volt, az Ő Fia, Jézus annyira kedves volt Neki, hogy azonosította Őt.

⁹⁹ Na most, nem tudták elhinni, hogy az a csecsemő, aki ott született abban az istállóban, egy jászolban a szénán... mielőtt a feltételezhető apja és anyja összeházasodott volna. Nem

tudták elképzelni, hogy Isten ilyesmit használjon. Tehát azonosítani kellett Őt a világ előtt; és azon a napon, lent a folyónál, amikor odament, hogy bizonyítsa, hogy Ő Isten Mesterműve – amiről ma reggel beszéltem... Amikor engedelmesen belépett a vízbe...

¹⁰⁰ Tehát, ha megfigyelitek, van itt egy nagyszerű lecke. János volt a legnagyobb ember a földön abban az időben. Jézus azt mondta: „Soha nem született még asszonytól olyan nagy ember, mint ő” – addig az időig. És ő próféta volt. Hiszitek ezt? Emlékezzetek, ha Isten Igéje jön valakihez a földön, akkor a prófétához jön. Mindig ez Isten módszere. Hiszitek, hogy Jézus volt a testben megjelent Ige? Tehát csak egyféleképpen jöhet, hogy bemutassák; és nem a papok által.

¹⁰¹ Nem ment oda, hogy azt mondja: „Kajafás, bemutatnál Engem?” Ha ezt tette volna, akkor ugyanazt a hibát követte volna el, mint Dávid a múltkori leckénkben; ha az egyházhoz ment volna, hogy azt mondja: „Bemutatnátok Engem?”

¹⁰² Figyeljétek még a születését is! Amikor megszületett, az egyház árnyékában született. És valószínűleg harangoztak, meg minden, de a pásztorok ismerték fel Őt és a bölcsek. Értitek?

¹⁰³ És most itt van Ő, készen áll a szolgálatára. És ha Ő az Ige...

¹⁰⁴ Isten nagy terve szerint az Ige csak... „Az Úr Isten semmit sem tesz, amíg előbb ki nem nyilatkoztatja szolgáinak, a prófétáknak.” Mindig ez az Ő mintája, annak kell lennie; amikor a pecsétek megnyíltak, amikor minden egyéb dolog... Bármilyen nagy esemény történik a földön, Isten kinyilatkoztatja azt az Ő prófétáinak.

¹⁰⁵ És János volt a próféta, mert megjövendölte, hogy „Ő jönni fog.”

¹⁰⁶ Aztán egy nap a domboldalról... Amikor ment a vitatkozás, egy csomó pap állt körülötte. Azt mondták: „Azt akarod mondani, hogy 'prófétának' mondod magad és ott állsz a sárban?” (Nem egy templomban, mert oda nem engedték volna be.) „Ott állsz a sárban és azt mondod, hogy eljön az óra, amikor a nagy Jehova, aki elrendelte ezeket az áldozatokat, amikor a nagy Jehova, aki felépítette ezt a templomot, aki eljött abba Tűzoszlopként... 'eljön a nap, amikor a napi áldozat elvétetik?’”

¹⁰⁷ Azt mondta: „Eljön majd egy Ember és Ő már most köztetek van (valahol odakint), és elveszi a bűnt.” A pap ezt vitatta meg vele.

¹⁰⁸ János felnézett! Tehát, mi ő? Próféta! És itt az Ige, itt jön az Ige, egyenesen a prófétához, egyenesen a vízhez. János azt mondta: „Íme Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét! Itt van, Ő az!” Jézus egy szót sem szólt, bement egyenesen a vízbe. És szinte látom, (Gondoljatok egy ilyen jelenetre!) ahogy ott áll a vízben a két legnagyobb dolog, ami valaha a földre lépett: Isten, az Ige és az Ő prófétája.

¹⁰⁹ Figyeljétek, az Ige eljön a prófétához a vízben, ebben a kegyelemi korban! Úgy gondolom, meg fogjátok érteni. A vízben! Az Ige első kinyilatkoztatása a vízben történt. Most már látjátok, hol indult el a Menyasszony, az estidei világosság Üzenete? A vízben!

Az Ige, az igaz Ige, nem hitvallásokkal keverve, hanem a vízben lévő prófétához jön; a víz által.

¹¹⁰ Figyeljétek! El tudjátok képzelni, ahogy az Ige szeme és a próféta szeme találkozik a vízben? Ó, ez már túl sok nekem! Ott állt a próféta, ott állt az Ige, és egymás szemébe néztek. És a próféta azt mondta: „Nekem kellene Általad megkeresztelkednem, miért Te jössz hozzám?”

¹¹¹ És az Ige azt mondta... Ennek igaznak kell lennie.

Tehát hadd adjam át ezt a történetet:

¹¹² „János, te próféta vagy, ismered az Igét. Felismersz Engem, tudod, hogy Ki vagyok.”

¹¹³ „Nekem kellene Általad megkeresztelkednem” – mondta János.

¹¹⁴ Jézus azt mondta: „Engedd, hogy így legyen! Pontosan így van, valóban meg kell keresztelkedned Általam. De emlékezz, János, mint próféta, illik nekünk, vagyis úgy illik, (mint az Ige és a próféta) hogy *minden* Igét beteljesítsünk. Mert, János...” Itt van most a kinyilatkoztatás. „János, te tudod, hogy Ki vagyok, Én vagyok az Áldozat. És Isten Igéje szerint az áldozatot meg kell mosni, mielőtt felajánlják áldozatként.” Ugye így van? Az Ige... „A bárányt megmosták, majd bemutatták áldozatul és Én vagyok az a Bárány. Meg kell mosni Engem, mielőtt be lehetne mutatni áldozatul a világnak. Engedd, hogy így legyen, János, mert így illik nekünk, mint az Ige, és a próféta együtt.”

¹¹⁵ Nos, itt nem lehet tévedés. Tehát, ezen dolgok mindegyike...

¹¹⁶ Nos, látjátok, ha nem lett volna pontosan ez a felállás, akkor János ugyanolyan lett volna, mint bármelyikünk. Tehát azt mondja: „Igen, tudom, hogy ki vagy, Uram.”

¹¹⁷ Ő így szólt: „Nos, várj egy percet! Én vagyok az Ige. 'Nem csak kenyérrel él az ember, hanem *minden* Igével. Éva elhagyott egyet, de neked vened kell *minden* Igét. Én vagyok az az Áldozat és meg kell mosatnom, mielőtt bemutatnak. De amit mondtál, János, az igaz.”

¹¹⁸ János próféta lévén, tudva, hogy az Igének be kell teljesednie, engedett ebben, és megkeresztelte Őt. És amikor kiemelkedett a vízből, jött is az Üzenet a Mennyből egy galamb szárnyán: „Ez az én szeretett Fiam.” Egy galamb szárnyán küldte a megváltás kegyelmi üzenetét, amely a Mennyből szállt alá. „Békesség a földön, jóakarát az emberek iránt.” Az Áldozat akkor már készen állt; felnevelték, táplálták, az Ő szolgálata készen állt, egy Ige, amely megváltja az egész világot: „Vége van!”

¹¹⁹ A galambot a Bibliában a béke jelképeként használják és a nemzetek is a béke jelképeként használják. Vannak nemzetek... A mi nemzetünket egy sas jelképezi. És vannak más madarak más nemzetekben, Rómának van egy sas, Németországnak is van egy sas, sokaknak közülük, az ég nagy madarai. De minden nemzetben a galamb a békét jelképezi. Ez egy egyetemes dolog.

¹²⁰ Ahogy Green testvér mondta egyik este, Pearry Green testvér azt mondta: „A megadás jelképe, hogy 'felemeled a kezed'. Bármelyik nemzetben, ha felemeled a kezed, ez a megadás.” Azt mondta: „Amikor énekelsz és felemeled a kezed; mindent átadsz.”

¹²¹ És a galamb a béke jelképe minden nemzetben. Miért van így? A szelídsége és ártatlansága miatt. Ez az oka, hogy a békét jelképezi.

¹²² Egy másik dolog a galambról, hogy otthonszerető madár. Szeret otthon lenni.

¹²³ És még egy dolog, hogy mindig hűséges a párjához. A galambok, – hím és nőstény – soha nem hagyják el egymást. A nőstény a párzási időszakban találja meg a párját. Látjátok, ez Isten nagyszerű teremtetését dicséri. Ez az oka, hogy Évát melléktermékként alkotta. Értitek? Ha úgy lett volna teremtvé, mint a többi nőstény, akkor találta volna meg a párját, amikor eljön a párzási idő; de ő bármikor megtehetette. Értitek? És ez a módja, erről van szó. Én csak... Nem akarunk ebbe belemenni, mert megvan ez a *Házasság és elválás*-ban, és egyebekben. És hogy ez... De az asszony mégis tiszteletre méltó és van erénye és tudjátok, hogyan prédikáltam erről a múlt este. Rendben, figyeljétek meg, hogy nagy felelőssége van!

¹²⁴ De a galamb mindig hűséges a párjához. Mindig! Sohasem hagyja el.

¹²⁵ És hadd álljak meg itt egy percre, hogy azt mondjam: egy igazi Menyasszony, egy nőstény Galamb, szintén hűséges a Párjához. Nem hoz be semmilyen tantételt, semmilyen felekezeti tanítást, semmit a világból. Hűséges marad a Párjához, az Igéhez; mindig hűséges.

¹²⁶ És ezzel az otthonszerető magatartásával, az otthonszerető magatartása miatt sikeresen használták postagalambnak. Mivel szereti az otthonát, bárhol elengeded, mindig hazatér. Haza fog menni.

¹²⁷ Szeretném ezt egy kicsit hangsúlyozni, hogy ti, keresztények megértsetek, mire gondolok. Mindig hazatalál, ezért használták postagalambnak. Régen a háborúk idején is használták őket; még mindig használják a postagalambokat, hogy üzenetet küldjenek. Látjátok tehát, ez teszi a galambot, mind Isten, mind az ember által hírvivővé; a galamb egy hírnök. Hírnök volt Noé számára, hogy elmondja Noénak, hogy „újra béke van”. Isten arra használta, hogy igazolja, hogy ez az Ő Fia, „az Áldozat, amely békét hoz a földre és jóakaratot az embereknek”. Hírvivőként használták.

¹²⁸ Épp' most egy kis történet jutott eszembe, amit egyszer egy könyvből olvastam. Nem akarom biztosra mondani, lehet, hogy *Az első világháború hanyatlása* című könyvben van. Nem vagyok biztos benne, ha nem találjátok meg, akkor tévedtem. Vagy egy könyvben olvastam... sok évvel ezelőtt volt. De az biztos, hogy ez tényleg egy drámai dolog volt, ami történt.

¹²⁹ Az amerikai katonákat sarokba szorította a német géppuskatűz és egyfajta gödörben voltak. Ti katonák, gondolom, értitek, hogy felderítésen voltak valahol. Szorult helyzetbe

kerültek és már csak kevés lőszerük maradt. A németek nagy egységeket mozgósítottak, hemzsegték mindenfelé. Tudták, hogy ha nem kapnak erősítést, valamiféle segítséget, akkor hamarosan mindannyian meghalnak; meg kell halniuk. A németek jöttek egyenesen felénk, lefelé a hegyről, már a nyakukon voltak, egyenesen rájuk rontottak.

¹³⁰ És az egyiküknek történetesen eszébe jutott, hogy van egy kis kabalaállata, egy kis galamb. Tehát tudta, hogy ez a galamb, ha ki tud jutni onnan, el tudná vinni az üzenetet a főhadiszállásra, ahol állomásoztak. Így hát leültek, és ráírták egy cetlire: „Bekerítették minket egy bizonyos helyen, egy bizonyos területen. Fogytán a lőszerünk, néhány órán belül meg kell adnunk magunkat, vagy pedig lemészárolnak minket.” És ezt rátűzték, vagyis rákötötték a kis galamb lábára, és szabadon engedték.

¹³¹ Tehát, ő egy otthonszerető madár, ezért... Mit csinál? Elindul hazafelé, hogy találkozzon, megtalálja a párját. Az aggódik érte, haza kell térnie.

¹³² És ahogy felszállt, a németek látták, hogy mi történt. Így hát elkezdték lőni a galambot. És az egyikük eltalálta egy .30-as kaliberű géppisztollyal, vagyis golyóval, az eltörte a lábát. Egy másik kitépett egy nagy darabot a hátából. A mellkasa végig sebes lett. Az egyik szárnya is megsérült, a végét ellőtték és féloldalasan repült. De tovább emelkedett és végül sikerrel járt. Megnyomorítva, sebesülten, összetörve, meggyötörve, de beesett a táborba az üzenettel. Egy nagyszerű galamb volt.

¹³³ De, ó, testvérem, az Ézsaiás 53-ban olvashatunk Valakiről, aki alászállt az Otthonából és mindenből, ami jó volt.

És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

¹³⁴ A betegségek, babonák és ördögök sarokba szorítottak minket, nem volt kiút, az egyház félrement, felekezeti dolgokba tévedtek, (farizeusok, sadduceusok, az edények mosogatása) és Isten Igéje hatástalanná lett. De ez a kis Galamb lejött és csak egy dolog történhetett: lennie kellett egy Megváltónak.

¹³⁵ Megsebezve, összetörve, megverve, megtépve, de Ő ismerte a hazavezető utat. Így hát a golgotai keresztről, ahol megsebeztek, összetörték, megtépték, mint egy csapat farkas, Ő elrepült a Golgotáról és leszállt a Mennyország kapujában, és így szólt: „Elvégeztetett! Vége van! Szabadok! A beteg most már meggyógyulhat! A bűnös megmenekülhet! A foglyok szabadokká lehetnek.”

¹³⁶ Bár összetörték és megsebesült, abban a nagy csatában ott, amikor minden Ellene volt... Még a költő is így kiáltott:

Hasadó sziklák és sötétlő égbolt közepette
Megváltóm lehajtotta fejét és Életét letette;
De feltárta számunkra az utat a megnyíló lepel

A mennyei örömhöz, s a naphoz, mely végtelen.

¹³⁷ Egész életemben ideges természetű voltam. Kisfiúként valami megrázó dolog történt, ami megijesztett. Körülbelül hétévente történt velem valami. Jack testvér emlékszik, amikor először kezdtem, egy évre elhagytam a missziós mezőt; valami történt.

¹³⁸ Emlékszem arra a napra, amikor Juanita Hemphill... azt hiszem, most már Juanita Kelly-nek hívják, férjhez ment Kelly testvérhez, miután meghalt a férje. Anna Jeanne, vannak fényképeim róluk, meg minden, olyanok voltak... És az ő... És a két lány és Moore testvérnő egy kis triót alkottak. Énekelték azt az éneket, amit sohasem felejték el: „A naplementén túlra tekintve”. Jack testvér, emlékszel, azt hiszem, Floridából jöttek fel. Milyen remek lányok!

¹³⁹ És emlékszem, hogy azon a reggelen egy kis pünkösdi csoportban, fent, az ország északi részén, valahol Michigabán, azok a lányok ott álltak, amikor Hooper testvér... láttam őt itt a múlt este... lehet, hogy már nincs itt, Ed Hooper testvér. Itt vagy, Ed testvér? Nem hiszem... az egyik este itt volt. Sokan ismerik. Ő és én, és Hooley testvér épp' indultunk. És azok a lányok ott álltak a sarkon, énekeltek és adtak mindegyiküknek egy-egy sárga rózsát, amit a hajukból szedtek ki. (Ott gyógyult meg az a tébolyult ember, nagy dolgok történtek ott.)

¹⁴⁰ Jöttem az úton, olyan boldogan, amennyire csak lehet, és egyszer csak rám tört; egy évvel később, mielőtt újra a szolgálatba léptem volna, egyszerűen a halálomon voltam.

¹⁴¹ Kisfiú korom óta mindig mondtam, hogy nem tudom, mi az a látomás, kisfiúként mindig azt mondtam: „Hacsak egyszer is ilyen transzba esnék és láthatnám, akkor meggyógyulnék.” Abban az időben... Mindig is el akartam menni a Mayo klinikára, hogy megtudjam, mi a baj. Az ottani orvosok...

¹⁴² Keserű lesz a gyomrom; és ó! Jack testvér segített nekem a ház körül. Járkáltam a ház körül és csak úgy ömlött a számból a meleg, zsíros víz. Odaálltam a szószékhez és imádkoztam az emberekért, akik kétszer olyan rossz állapotban voltak, és meggyógyultak. Volt, hogy rátették a kezem egy emberre, akinek rákos volt az arca és a rák elhagyta az arcát, ahogy ott álltunk; én pedig olyan rosszul voltam, hogy nem tudtam felegyenesedni sem.

¹⁴³ És nem is tudjátok, hogy mennyit szenvedtem; egyszerűen az a lelki nyomás. Ez hétévente jött, egész életemben. Most is ott tartok; nyolcszor hét.

¹⁴⁴ Szóval, én... annyira el voltam keseredve; sírtam, könnyörögtem, esdekeltem.

¹⁴⁵ És emlékszem, amikor végre azt gondoltam, hogy van elég pénzem, hogy elmehessek a Mayo klinikára vizsgálatra; azt mondták: „Meg fogják találni, hogy mi a bajod.” A feleségem és én, meg Becky ott hátul... Sarah még ici-pici volt. Épp' csak elkezdtem a gyógyító szolgálatomat. És elindultunk a Mayo-hoz.

¹⁴⁶ Átmentem a klinikára. És az azelőtti éjszakán, hogy megtaláltam volna... másnap reggel volt a vizsgálatom, épp' csak felébredtem és ott ültem az ágyon, és körülnéztem. Láttam, hogy ott van előttem egy kisiú, pont' úgy nézett ki, mint én, úgy hétéves lehetett; megnéztem és én voltam az. Ott állt egy öreg csonka fa mellett. És azon a fán...

¹⁴⁷ Bármelyik mókusvadász tudja, hogyha egy bottal kocogtatod a fát, ez megijeszti a mókust, és elűzi, ha bent van az odúban.

¹⁴⁸ És én láttam, hogy hol volt az a mókus és arra gondoltam: „Miféle mókus ez?” – és megkocogtattam. És ekkor odanéztem és én voltam az, akkor harmincnyolc éves lehettem, a kisiú eltűnt. Kocogtattam azt az ágat, és az üreges fatörzsből előjött egy kis mókus, körülbelül *ilyen* hosszú, sötét, majdnem fekete és úgy nézett ki, mintha valami áramlana belőle; kis, pici, gülszemű, a leggonoszabb kinézetű dolog, amit valaha láttam, inkább hasonlított menyétre, mint mókusra.

¹⁴⁹ És egyenesen rám nézett. És kinyitottam a számat, hogy azt mondjam: „Hát...” És ekkor ő... A szempillantásnál is gyorsabban egyenesen a számba repült, lement a gyomromba, és szinte darabokra tépett. És ahogy kijöttem a látomásból, felemelt kezekkel, ahogy láttam, azt kiáltottam: „Ó, Istenem, irgalmaz! Ez megöl engem!”

¹⁵⁰ Hallottam, hogy egy Hang a szoba mélyén azt mondja: „Emlékezz, csak hat hüvelyk hosszú!” [15 cm – a ford.]

¹⁵¹ Hányan hallották már ezt a történetet? Sokszor elmondtam már nektek, az embereknek az imaház környékén.

¹⁵² Nos, ez így ment tovább és tovább, ugyanúgy szenvedem.

¹⁵³ A Mayo testvérek másnap megvizsgáltak. Azt mondták: „Az édesapja ír volt, ivott. Az édesanyja félig indián volt, így ön majdhogynem félvér. Úgyhogy ön olyan idegroncs, hogy soha nem fog kilábalni belőle.” Azt mondták: „Egyébként egészséges. De ez egy olyan dolog a lélekben, amit az ember nem tud irányítani. Amikor az ember meghal, nem lehet felboncolni, mert a lelke elment.” Azt mondták: „Nos, soha nem fog túljutni ezen.”

¹⁵⁴ És az az ember azt mondta, az öreg orvosom azt mondta: „Édesapámnak is ez volt, nyolcvanöt-kilencven éves korában halt meg.” Valahol akörül. És azt mondta: „Egy-két hónappal a halála előtt megvizsgáltam; egész életében megvolt neki, voltak ilyen időszakai.”

¹⁵⁵ „Vannak emberek,” – mondta, – „akiket ez elkap, akik nagyon indulatosak; az a fajta, aki meg tudna ölni.” Azt mondta: „A másik fajta, mint a nők a menopauzában, sírnak. Önnek is ilyen van, ami egyfajta kimerültség. A régiek úgy hívták, hogy 'mélabú', nem múlt el tőlük. Amikor elkapja, a gyomra megkeseredik, egyszerűen zaklatott lesz.”

¹⁵⁶ Azt mondtam: „De uram, én nem csinállok semmit.” Azt mondtam: „Boldog vagyok.”

- ¹⁵⁷ Azt mondta: „Így van. Egyszerűen csak az jutott önnek. Mindig is vele lesz.” Ó, milyen elkeserítő!
- ¹⁵⁸ De ezekre a szavakra gondoltam: „Emlékezz, csak hat hüvelyk hosszú!” Ez megmaradt bennem, ahogy a kedves feleségem ott hátul elmondhatja nektek. Évről évre mindig erre gondoltam.
- ¹⁵⁹ És aztán, amikor legutóbb a tengerentúlon jártam... azelőtt. Nos, még otthon voltam, és mókusvadászatra indultam. Kiugrottam a kocsiból Banks Wood testvérrel, – aki ma este hallgatja – és elkezdtem szaladni felfelé a dombon és úgy tűnt, mintha ki akarna ugrani a szívem.
- ¹⁶⁰ Megkérdeztem Dr. Sam Adairt, hogy mitől van ez.
- ¹⁶¹ Azt mondta: „Legközelebb, amikor ez lesz, csináltass egy EKG-t!”
- ¹⁶² Azt mondtam: „Rendben.”
- ¹⁶³ Tehát a következő évben ismét megtörtént; elmentem és csináltattam egy EKG-t. Azt mondta: „Semmi baj a szívéveddel, csak ideges vagy.” Akkor kezdett visszatérni.
- ¹⁶⁴ Nos, egy másik orvos azt mondta nekem, egy jó barátom, azt mondta: „Ez a te szíved, fiam. Jobb, ha vigyázol.” Abban az évben felhívtam Moore testvért, és ő szerzett valakit, aki prédikált helyettem, amikor Fred testvérrel elmentem kosra vadászni. Úgy mentem felfelé, hegyeken át, mint tizenhat éves koromban, kilométereket futva; egy cseppet sem zavart. Értitek?
- ¹⁶⁵ Visszajöttem és elmondtam Samnek. Azt mondta: „Valami baj van; jobb, ha vigyázol.”
- ¹⁶⁶ Aztán láttam egy látomást egy öreg orvosról, aki ott állt azzal a... egy régimódi orvos, sztetoszkóppal a karján. Azt mondta... Az egyik nap ott állt előttem, és azt mondta: „Ne hagyd, hogy azt mondják neked, hogy 'ez a szíved', ez a gyomrod!”
- ¹⁶⁷ Szóval, azt gondoltam: „Nos, akkor elfogadom, amit mond, mert ez egy látomás. Gyerünk!”
- ¹⁶⁸ Elindultam Afrikába; kaptam néhány oltást. Egy csomó oltást kellett kapnom, mielőtt Afrikába mentem, ez a törvény. Szóval, amikor megkaptam ezeket az oltásokat, azt mondták: „Nos, semmi problémát sem találunk. A hemoglobinja, a vére 96, ez 96...” Azt mondta: „Ha tizenhat éves lenne, akkor sem lenne jobb. A szíve elég erős ahhoz, hogy száz évig dobogjon. A tüdő, minden... Rendben van, nincs cukor, semmi.”
- ¹⁶⁹ Azt mondtam: „Köszönöm.” Szóval megvolt a fizikai vizsgálat, és elvittem az egészségügyi bizonyítványomat a bizottsághoz.
- ¹⁷⁰ Azt kérdezték: „Tud bármiről is?”
- ¹⁷¹ Azt mondtam: „Semmiről, csak van egy állandó keserűség a gyomromban.”
- ¹⁷² Erre ő: „Hát, majd én megmondom.” Azt mondta...
- ¹⁷³ Azt mondtam: „Ó, már megvizsgáltak. Voltam a Mayo testvéreknél, meg mindenhol.”

¹⁷⁴ Azt mondta: „De várjon egy percet! Néha egy fekély olyan kicsi, hogy a báriumos étel nem mutatja ki; és néha túl nagy ahhoz, hogy megmutassa, mert a röntgenfelvétel csak egy árnyék. És egy aprócska fekélyt nem lehet látni, nem ragad eléggé. Egy csomó aprócska fekély okozhat ilyesmit.” Azt mondta: „Ismerek egy öreg orvost itt, aki talált egy eszközt, most már van nekik ilyen; el tudják altatni egy kis nátrium-pentotállal, egy csövet dugnak a torkába, ténylegesen lenéznek a gyomrába, és megnézik, mi a baj.” Azt mondta: „Ő olyan maga fajta, keresztény. Miért nem megy el hozzá?”

¹⁷⁵ Felírtam a nevét: Dr. Van Ravensworth. Amikor visszajöttem, felkerestem az öreg doktort. Ó, egy kiváló idős férfia holland Kelet-Indiából, a misszionáriusok nagy vonalából. Hallott rólam és olvasta a könyvemet és ó, megrázta a kezemet, és azt mondta: „Branham testvér, szívesen megteszem ezt önnek. Megmondom, mit tegyen; a jövő héten ugorjon át ide, a kórházba. Hívjon fel, mielőtt elindul! Be kell adnom önnek egy kis pentotált és attól majd elalszik öt percre.”

¹⁷⁶ A kislányom épp akkor kapott ilyet, amikor kihúzták a fogát és Norman testvér kislánya is. „Ötpercnyi alvás” – gondoltam – „nem fog ártani.” Úgyhogy azt gondoltam, akkor nyugodtabb lennék, ha megnéznék.

¹⁷⁷ Aztán másnap reggel felültem az ágyban, és körülnéztem, láttam, hogy a feleségem a franciaágyban még nem ébredt fel. Kinéztem az ablakon a nagy Catalina-hegység felé, ahol lakom és felnéztem oda, ahol az Úr Angyala a kezembe adta azt a Kardot, ahol a hét Angyal – amit a képen láttok, – megjelent, nagy dolgok történtek.

¹⁷⁸ Néztem és ahogy néztem, megint ott álltam annál a fánál, ahol a mókus volt. Felnéztem oda, és azt gondoltam: „Ez annak a mókusnak az odúja.” És arra gondoltam (a látomásban): „Vajon még mindig ott van fent?” Megkapargattam a fa oldalát, és kijött. És mielőtt még egyet pislogtam volna... Ez volt a legfurcsább mókus, amit valaha láttam. Na most, ismernetek kell a szolgálatomat, hogy felismerjétek ezeket a jelképeket és egyebeket. Rám ugrott, de nem talált el; nem találta el a számat, a mellkasomnak csapódott, és leesett.

¹⁷⁹ És amint ez történt, hallottam, hogy Valami azt mondja: „Menj a Catalina-hegységbe!”

¹⁸⁰ Megfordultam, és azt mondtam: „Méda, ébren vagy, drágám?” És felébresztettem őt.

¹⁸¹ Azt kérdezte: „Mi a baj?” Hajnal öt körül volt.

¹⁸² Azt mondtam: „Épp’ kinéztem az ablakon és megint megláttam azt a mókust, drágám.”

¹⁸³ „Milyen mókust?”

¹⁸⁴ Azt mondtam: „Azt, amelyiket ott a Mayo klinikán láttam.” Azt mondtam: „Tudod mi történt? Ezúttal nem találta el a számat. Nem talált el, leesett a mellkasomról. Dicsőség Istennek! Vártam, ó, kisfiú korom óta vágytam rá, hogy lássam ezt megtörténni! Ha láthatnám valaha, hogy ez megtörténik, még csak nem is... Mielőtt még tudtam volna, mi az a látomás, ha valaha is láthatnám, hogy ez megtörténik, akkor azt mondom: 'Rendbe

fogok jönni. Bármit is mond nekem, úgy lesz velem.’ És negyven éven át vártam rá és ott megtörtént.”

¹⁸⁵ Korábban, amikor a Mayo Klinikán voltam, ugyanabban az időben voltam ott, amikor megkaptam azt az üzenetet, és láttam a látomást...

¹⁸⁶ Az én idős édesanyám, aki most már a Dicsőségben van, nagyon különleges asszony volt. Életében három vagy négy álma volt és mindig igazak voltak. Elmondta nekem és a... Belekezdett, hogy elmondja én pedig azt mondtam: „Állj meg... Anya, majd én elmondom a többi részét.” Értitek?

¹⁸⁷ Mert mindig, amikor elmeséltek nekem egy álmot, hogy megmagyarázzam, nem mindig mondjátok el, hogy pontosan mi az. Aztán amikor én is meglátom, akkor pontosan azt látom, amit álmodtatok, akkor az Úr elmondja, hogy mi az, látjátok. Nem kell elmondanotok az álmot, Ő maga mutatja meg nekem. És akkor látom, és azt mondom: „Nos, *ezt* nem mondtad el, és *azt* sem mondtad el nekem.” És így Isten, aki tudja értelmezni az álmot, meg tudja mutatni az álmot; Ő meg tudja mutatni, és tudja értelmezni is. És így aztán...

¹⁸⁸ Nos, nem volt valami ilyesmi a Bibliában, hogy „Ha meg tudjátok...”? Épp’ most jutott eszembe. Dániel, ugye? Nem, József. Nos, valahol a Bibliában van. Csak eszembe jutott, hogy azt mondja: „Ha meg tudjátok mutatni... Ha meg tudjátok mondani, hogy mi a...” Ó, Nabukodonozor király, így van. Azt mondta: „Ha meg tudjátok... Ha nem tudjátok...”

¹⁸⁹ A mágusok azt mondták: „Mondd el nekünk az álmot!”

¹⁹⁰ Azt mondta: „Elhagyott engem.” Így van, erre emlékszem; éppen ez jutott eszembe.

¹⁹¹ Most pedig figyeljete! Anya azt mondta: „Billy...” Amikor visszajöttem, azt mondta: „Gyere ide, fiam, és ülj le! Furcsa álmom volt. Álmomban láttalak, ahogy betegen fekszel, majd’ meghalsz a gyomrod miatt, mint mindig.” Hányszor diétáztatott engem! És azt mondta: „Házat építettél a hegyen. Láttam, hogy hat fehér galamb szállt le az égből turbékolva, ’S’ alakban, és a mellkasodra ültek. Te nézted és az elől lévő próbált neked mondani valamit. Igazi fényes, fehér galambok voltak. És a kis fejüket az arcodhoz hajtották és így csináltak: ’Kúú, kúú, kúú, kúú.’ Nem értettem. Csak folytatták tovább: ’Kúú, kúú, kúú.’” – mondta.

¹⁹² Azt mondtam: „Ó, értem, dicsőség az Úrnak!” Azt mondta: „Újra ’S’ betűt formáltak és visszamentek, fel az égbe. ’Kúú, kúú, kúú, kúú.’ Így mentek haza.”

¹⁹³ Nos, a kis állat, amit láttam, hat hüvelyk hosszú volt. Anya hat galambot látott a sorban, a hat nem teljes. Tudtam, hogy egy nap meglátom majd azt a hetediket. Ez volt az ember, a szenvedés; így ment ez egyre csak tovább.

¹⁹⁴ Aznap reggel, miután láttam ezt a látomást, felkeltem; engedelmeskedtem az Úrnak. Elvittem a kisfiamat, Józsefet az iskolába. Most is hallgat engem Tucsonban. Elvittem iskolába és azt mondtam Médának, hogy nem tudom, mikor jövök vissza.

¹⁹⁵ Felmentem a Catalina-hegységbe, fel a hegyek lábához, és felmentem arra a helyre, ahol az Úr Angyala kezembe adta a kardot. Nagyon korán volt, és elkezdtem mászni fel a hegyre.

¹⁹⁶ Nos, ahelyett, hogy a hegycsúcsok felé mentem volna *errefelé* (ahol rengeteg kígyó és skorpió van, tudjátok milyen Arizona), jobbra fordultam; Valami azt mondta: „Fordulj jobbra!” Bementem a csúcsok közé; körbementem és megkerültem azokat a hatalmas sziklákat, amelyek sokszor nagyobbak mint ez az imaház, és odafeküdtem a tetejükre, ahová ritkán juthat el ember.

¹⁹⁷ És úgy tizenegy óra tájban épp’ egy kis teknőhöz értem, ott messze, egy kis helynél, ami egy kis szarvasösvényen keresztül így beletorkolt. És levettem az ingemet, a kalapomat a kezemben tartottam, mert csak úgy csorgott rólam az izzadság. Befordultam oda, és ahogy befordultam abba a kis teknőbe, megéreztem az Úr jelenlétét. Lekaptam a kalapomat és körülnéztem. Azt gondoltam: „Itt van valahol. Tudom, hogy itt van az Úr.” Azt gondoltam: „Mi ez?” Tettem még néhány lépést. Azt mondtam: „Uram, itt vagy valahol.”

¹⁹⁸ Megláttam, hogy ott feküdt az ösvényen az a kis mókus; valaminek nekiugrott, elvétette, és beleesett egy csomó bokorkaktuszba. Az átszúrta a fejét, a mellkasát, és gyomrát, és meghalt. Az a furcsa kinézetű kis mókus elvétette a számat, és beleesett a kaktuszba. És az Úr hangja azt mondta: „Az ellenséged halott.” Ott álltam, és remegtem. A lábammal...

¹⁹⁹ Általában megették volna a varjak. Pár nappal később megöltem egy kígyót, ami úgy fél órát hevert az úton. Mindig vannak arrafelé sasok és varjak is repülnek arrafelé, és azonnal felszedik. Pár nappal ezután megöltem egy korallkígyót, ez a legveszélyesebb kígyónk, ott hevert mellettem. Elindultam visszafelé, hogy felvegyem, hogy megmutassam, de a varjak már elvitték, a hollók, amik arra repültek.

²⁰⁰ Az meg ott feküdt, mióta láttam a látomást, két nappal azelőtt; azt hiszem, szombaton volt és hétfőn mentem fel oda. És ott feküdt, holtan. Széttapostam a lábammal.

²⁰¹ Visszamentem, és újra leültem; ott ültem és sírtam egy darabig ahogy imádkoztam; lenéztem Tucsonra, mérföldekkel alattam.

²⁰² Megfordultam és visszajöttem, még mindig ott hevert. Amikor beléptem abba a teknőbe, Isten Szelleme ismét rám szállt.

²⁰³ Megfordultam, lementem a hegyről. Beléptem, és azt mondtam a feleségemnek: „Édesem, nem tudom hogyan, de túl fogok jutni ezen.”

²⁰⁴ Dr. Ravensworth, amikor megvizsgált, azt mondta: „Teljesen lehetetlen, hogy ön meggyógyuljon.” Adott nekem egy pentotál injekciót, aminek öt percig kellett volna hatnia, de én tíz órát aludtam. Szóval ez a szer... engem még egy aszpirin is kiüt. Szóval... beadták az injekciót, és ledugták a csövet a torkomon. Amikor magamhoz tértem, másnap reggel azt mondta: „Tiszteletes úr, nem szívesen mondom ezt önnek, de a gyomorfala nagyon

kemény, ki is van száradva. Soha nem láttam még ilyet. A „gyomorhurut” nevet használta, én pedig elmentem és megnéztem a szótárban, ami azt írta, hogy „valami, ami kiszáradt”. És azt mondta: „Nem tud felépülni belőle. Ez mindig önnel lesz.” És csüggedt lennék, ha nem lett volna az a látomás az Úrtól.

²⁰⁵ Másnap valami azt mondta: „Menj vissza a hegyre!”

²⁰⁶ És aznap ahelyett, hogy az egyik irányba mentem volna, a másik irányba éreztem vezetést. Ott álltam és néztem, ahogy ott volt előttem a hetedik kis, fehér galamb és egyenesen engem nézett. Megdörzsöltem a szememet és azt mondtam: „Ez bizonyára egy látomás; biztosan az.” Néztem, és így szóltam: „Kis galamb, honnan jöttél?” Olyan szép és fehér volt, lehetett volna házigalamb is. Bármi is volt, ott volt messze a vadonban.

²⁰⁷ A mindenható Isten, aki feltámasztotta Jézus Krisztust a halálból, akinek a szolgálja vagyok és az Igéje itt van előttem kinyitva, Ő tudja, hogy igazat mondok és nem hazudok.

²⁰⁸ Ott volt a galamb; ott ült és engem nézett. Fel-alá járkáltam és azt gondoltam: „Ez biztosan egy látomás.” Elfordítottam a fejem, visszanéztem és ott ült; azok a kis, fehér szárnyak, annyira hófehérek, amennyire csak lehetnek; kis, sárga lábaival, és kis, sárga csőrével; ott ült és figyelt engem. Egyenesen nyugat felé nézett. Megkerültem, nem nyúltam volna hozzá semmiképp. Továbbmentem az ösvényen; visszanéztem és ő még mindig ott ült és engem figyelt.

²⁰⁹ Testvérek, Ábrahám fiaként, én nem törődök azzal, hogy mit mondott az orvos; akkor is meggyógyulok!

²¹⁰ A harmadik nap is visszamentem, magasra másztam. És sokan ismeritek a látomást az indiánfőnökről, aki azon a kis falon lovagolt nyugatra. Valami odavonzott egy nagy sziklához, úgy dél körül, és azt mondta: „Tedd rá a kezed és imádkozz!” A Menny Istene tudja, hogy ez igaz.

²¹¹ A kezemet a sziklának támasztottam, felnéztem az ég felé, és imádkozni kezdtem. Hallottam, hogy egy Hang szólt a sziklacsúcsok felől, és azt mondta: „Mi az amire támaszkodsz, a szíved fölött?” És én felemelkedtem, csupasz vállakkal; deréktól felfelé meztelenül, nagyon meleg volt. Hátranéztem. És ott volt a kvarcba, a kőbe írva: „Fehér Sas”. Pontosan amiről a látomás azt mondta, hogy a következő Üzenet ezáltal fog megjelenni.

²¹² Annyira izgatott voltam, hogy hazaszaladtam, fogtam egy fényképezőgépet, másnap visszamentem és lefényképeztem. Még mindig ott volt, a sziklába írva: „Fehér sas”. (A Galamb vezeti a sas.)

²¹³ Valahogy, tudom. Elmondom, mielőtt megtörténik. Az orvos, jó orvos, kétségtelenül; úgy gondolom, ő egy remek ember. De tudom, hogy túl leszek ezen. Vége van! Elvégeztetett, meg fogok gyógyulni!

²¹⁴ És arra gondoltam, ahogy Ernie énekelte azt az éneket néhány perccel ezelőtt;
Egy galamb szárnyán. Hogy van a dallama? Kezdd el nekem, Ernie!

... hófehér galamb...

Énekeljétek velem!

Egy Jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²¹⁵ Úgy tudom, Ernie két versszakot írt hozzá. Én három versszakot fogok énekelni nektek.

Noé sodródott, közben azt kereste

Hol van a föld, hol megpihenne

A próbák csak jöttek, de nem Istentől

Fentről jött a jel, galamb szárnyain el.

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

Megváltónk Jézus egy nap földre jött,

Istállóban születve a szalma között,

Bár meg volt vetve, de nem Istentől

Fentről jött a jel, galamb szárnyain el.

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

Sokat szenvedtem és sokféleképp

Éjjel-nappal kiáltok a gyógyulásomért

Atyám nem felejt el, mert látja hitem,

Eljött a galamb szárnyán hozzám a jel.

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²¹⁶ Drága Istenem, köszönöm Neked ezeket a dolgokat, Atyám. Te adtad Noénak a jelet, Te adtad a világnak a jelet, és Te adtál nekem is egy jelet. És másnap, látva azt a sast repülni, Istenem, most egy Üzenet jön és imádkozom, Istenem, add, hogy a Galamb vezessen! Add meg, Uram! Engem olyan hitre vezetett, amilyen még sohasem volt nekem. Tudom, Istenem, tudom, hogy minden rendben lesz; ezért köszönöm Neked, Atyám.

²¹⁷ És ma este küldd le újra a Te Üzenetedet, Uram, az Ige Galambjának szárnyain. Add meg ezt, drága Mennyei Atyám! És mindazok, akik ma este áthaladnak ezen az emelvényen, és országszerte odakint az összejöveteleken is, a hit nagy Galambja szálljon le Tőled a szívükbe és adj nekik hitet a gyógyulásra, Uram!

(Emlékezzetek, hogy Isten nem a személyt tiszteli. Ő el tudta küldeni az Üzenetet Noénak, el tudta küldeni Keresztelő Jánosnak, el tudta küldeni nekem, elküldheti másoknak is.)

²¹⁸ Imádkozom, hogy az a Galamb szálljon alá épp' most minden szívbe, Uram, a kis, arany csőrével és suttogja azt: „Az Ő sebei által... Az Én sebeim által gyógyultatok meg.” Istenem, add, hogy vétkeink eltöröltessenek, bűneinkre bocsánatot nyerjünk és hogy betegségeinkből meggyógyuljunk! Ez a Te kezedben van, Atyám. Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Meghajtott fejjel, csak még egy percre...

²¹⁹ Hányan szeretnétek itt azt mondani, ha tudjátok és akarjátok ezt mondani: „Branham testvér, egész életemben tévedtem. Szolgálni akartam Istent, de ma este kész vagyok megadni magam. Imádkozom Istenhez, hogy az a Galamb ma este szálljon a szívembe. Érzem, ahogy szárnyait rebegetti, ahogy jön.”? Felemelnéd a kezed? Itt a látható közönségben, az egész épületben...

²²⁰ Messze kint, országszerte a hallgatóságban, egészen fent Hunt testvérig és Coleman testvérig, Leo testvérig és lent Tucsonban, odaát a Branham Imaházban, végig a nyugati parton, emeljétek fel a kezeteket mindenhol! „Szeretném, hogy a Galamb szálljon a szívembe ma este. Hozza el nekem Isten édes szeretetét egy hófehér Galamb, a Szent Szellem szárnyán! Hozd el hozzám ma este, Uram, és cseppentsd a szívembe a hitet, amire szükségem van!”

²²¹ Jézus Krisztus Nevében imádkozom, Istenem, bocsásd meg bűneinket! A sebzett Galamb visszahozta az Üzenetet, ó, Istenem: „Elvégeztetett!” Hisszük ezt. Imádkozunk, hogy adj nekünk hitet, hogy elhiggyük! Jézus Nevében, ámen.

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy Jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²²² Honnan jött az a galamb? Nem tudom. Nem lett volna ott így, kint a vadonban. Nem, nem! Nem, nem lett volna ott. És miért volt fehér? A Mennyei Atya tudja, hogy olyan fehér volt, mint az ingem. Ott ült.

Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²²³ Ó, hát nem érzitek magatokat igazán kicsinek? Fogjunk kezét egymással és énekeljük!

Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²²⁴ Emeljük kezeinket az Úr felé és úgy énekeljük!

Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

Noé sodródott, közben azt kereste
Hol van a föld, hol megpihenne
A próbák csak jöttek, de nem Istentől
Fentről jött a jel, galamb szárnyain el.

Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

Megváltónk Jézus egy nap földre jött,
Istállóban születve szalma között,
Bár meg volt vetve, de nem Istentől
Fentről jött a jel, galamb szárnyain el.

Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²²⁵ Nos, idős vagyok, egész életemben szenvedtem, miért most gyógyított meg? Hiszem, hogy újra végiglovagolok ezen az ösvényen, el kell hoznom egy Üzenetet! És azt mondom Atyámnak ma este (ahogy Junior látta az egyik éjjel álmában ennek a Galambnak a szárnyait, amint ezekben az ablakokban mozogtak): „Uram, a Te szolgád szolgálatra jelentkezik. Ámen, készen állok!”

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²²⁶ Legyünk hittel, hogy Ő most mozdul a hallgatóság között.

Hófehér galamb...

(Várunk, Urunk.)

Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²²⁷ Ti, akiknek van imakártyájuk, gyertek előre itt a sorok közötti folyosón; álljatok fel, lépjeteek előre ezen a folyosón, itt, errefelé!

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²²⁸ Azok, akiknek van imakártyájuk, ebben a sorban, lépjenek ki balra!

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²²⁹ Azok... [Üres hely a szalagon – a szerk.]

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy jel a Mennyből rád,

Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

²³⁰ Honnan jött a galamb ott fent a vadonban? Én azt mondanám, hogy Isten látta, hogy Ábrahámnak szüksége van egy kosra jelként, Ő Jehova-Jireh, „az Úr gondoskodni tud Magának áldozatról”. Gondoljatok bele! Ugyanaz az Isten, ugyanolyan ihletés által, ugyanolyan emberek által, küldött egy galambot. Ő még mindig Isten, Jehova-Jireh gondoskodni tud bármiről, amire szüksége van.

²³¹ Miközben jössz most az imasorban, szeretnéd-e kérni Istent, hogy gondoskodjon rólad a Galamb szárnyain? Hogy a Galamb, a Szentlélek Szelleme adjon hitet a szívedbe, hogy elhidd, hogy meg fogsz gyógyulni.

²³² Próbálom felállítani őket, látjátok. Kérem, most... Brown testvér a helyén van. Jack testvér... Mit szólsz? [Valaki beszél Branham testvérről – a szerk.] Rendben, jól van. Ez a csoport itt, errefelé jön először, itt felsorakozva. A hátsó csoport ott közvetlenül mögöttük jön. Ők a szélen egyből követik őket. És ti közvetlenül utánuk jöttök, hogy imádkozzunk értetek.

²³³ Biztos vagyok benne, hogy ez nem lesz egy gyors imasor, egyszerűen időt szánunk rá, hogy tényleg imádkozhassunk mindenkéért, ahogy csak tudunk.

²³⁴ Most egy kicsit rövidre fogtam az üzenetemet – és ezt mindannyian észrevettétek, látjátok – hogy lehessen ez az imasor. Ez egy megemlékezés azoknak a napoknak tiszteletére, amikor Jack Moore testvér, Young Brown testvér, a feleségeitek elengedtek titeket, eljöttek és mentünk Kaliforniába és végig Arizonán (együtt, a pusztán keresztül), és imádkoztunk a betegekért.

²³⁵ Tudjátok mit? Ma is élnek olyan emberek, akik akkoriban haldokoltak és még mindig élnek azon erőfeszítéseknek köszönhetően. Mit okozott ez? Isteni gyógyulásokat hozott minden egyházban azon a vidéken, még a presbiteriánusoknál is, és így tovább. Ők... Elhallgattatta őket, mert Isten kellett ahhoz, hogy felkenjen valakit, aki megöli Góliátot, és megmutatja, hogy azt meg lehet tenni. Aztán a többiek is felbátorodtak (így igaz) és folytatták. Újra meg lehet tenni, mert Ő még mindig küldi szeretetét egy Galamb szárnyán.

²³⁶ Keresztények, szeretném, ha figyelnétek. Ha itt állva megpróbálnám felidézni nektek azokat a természetfeletti dolgokat, amelyeket az elmúlt három évben láttam megtörténni, akkor jövő szombat estig itt lennék, és még mindig mondanám. Nem is beszélek róla olyan sokat, mert szinte lehetetlennek hangzanak, de az igazat mondom. Pontosan ez az igazság. A nagy, hatalmas Jehova vezetése alatt élünk, ugyanaz, aki az Ószövetségben a prófétákkal volt, az Újszövetségben a Gyülekezettel, ma itt van és előhoz egy Menyasszonyt a nemzetek közül az Ő Nevéért. Higgyétek! Megteszitek, emberek? Ha valaha is hittétek, higgyetek ebben most! Aki... Szeretném, hogy ezt tegyétek. Még nem tudjuk, mi fog történni ma este. Nem tudjuk, mi fog történni. Csak várakozásban vagyunk, elvárással.

²³⁷ Kérlek titeket az Úr Jézus Nevében, az Ő szolgájaként. Tudom, hogy amikor gyülekezetekről van szó, ott mindenféle dolog összekeveredik. De ha hisztek nekem, mint az Ő szolgájának, ha van szemernyi kétség is (vagyis bűn, ami „kétkedés, hitetlenség”), ha van egy szemernyi is a szívetekben, kérjétek az Atyát, hogy vegye el most azonnal! „Uram...” És akkor, amikor valódi hittel jössz... Na most, az én kezem semmit sem jelent, hacsak Az nem ragad meg téged először; akkor, amikor jön, begyűjtja, meggyógyulsz. Így van, tudni fogod, hogy meggyógyulsz. Látod, hinni fogsz benne.

²³⁸ Most pedig imádkozni fogok mindnyájatokért. És most... Amikor ezt tesszük, ti is tegyétek egymásra a kezeteiket, így mi... És imádkozzatok azért, akire rátettétek a

kezeteket, aztán hívni foglak titeket az imasorba. Tegyétek a kezetekeket valakire, aki veletek van a sorban!

²³⁹ Drága Istenem, én nem tudom másképp mondani ezeket a dolgokat, Uram. Én csak azt tudom mondani, amiről tudom, hogy Igazság és Te vagy a tanúm ma este, hogy az Igazságot mondom. A hitem, Uram, és a saját gyógyulásom a jövőben; nem tudom mikor, nem tudom hogyan, nem értem; de hiszem, Uram, hogy megkaptam a jelet fentről. Az a hetedik galamb végre ideért, a hetedik hüvelyk hamarosan véget ér az állaton. Vége van!

²⁴⁰ Istenem, a Te népedet akarom szolgálni. Ezért imádkozom, Istenem, hogy ma este kenj fel minket úgy, hogy bárkire is tesszük a kezünket, meggyógyuljon; nem mi miattunk, hanem azért, mert a Te parancsolatodat követjük. Te mondtad: „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.” Uram, segíts, hogy higgyek, és segíts, hogy szívük a hit melegágya legyen. És együtt, Isten dicsőségére, minden beteg és szenvedő ember ebben az épületben (vagyis az épületekben országszerte), aki most engedelmeskedik ezeknek a parancsoknak, hadd gyógyuljon meg! Jézus Krisztus Nevében kérem ezt. Ámen.

²⁴¹ Legyen hitetek! Mindannyian imádkozzatok velünk együtt! Tehát, ez sor nem a megítélésre lett felállítva.

²⁴² [Üres rész a szalagon – a szerk.] Depresszió, félelem, tudom, mi ez... [Egy testvérnő beszél Branham testvérrel.] Szegénykém, azt mondta, hogy soha életében nem volt békessége. Ugyanaz, amit én... Nem tud aludni, ideges, feszült.

²⁴³ Drága Istenem, Uram, igazold, hogy az Igazságot mondtam! Mennyire együtt érzek ezzel a kis asszonnyal! Imádkozom, Istenem, hogy küldd el neki ma este a hitnek azt a sugarát odafentről, amely tudja, hogy Te kötelezve vagy az Igéd felé, és Te minden Szavadat megtartod. A Menny Istene vegye el ezt a félelmet a testvérnőmtől! Én pedig engedelmeskedem Neked azzal, hogy ráteszem a kezem és elítélem ezt a dolgot. Jézus Krisztus Nevében távozzon az el tőle! Ámen.

²⁴⁴ Nézd, testvérnő, most higgy nekem! Ha el tudsz indulni innen, a kereszt által... Ettől az estétől kezdve, tagadd meg, hogy az lenne neked. Látod, mondd csak azt: „Már nincs meg az nekem.” És el fog hagyni téged.

²⁴⁵ Palmer testvérnő. [Palmer testvérnő beszél Branham testvérrel.] Igen. A mi testvérnőnk, Palmer testvérnő; a férje nagyon kedves barátom, egy szolgáló Georgiából vagy Alabamából. Georgiából. És ahogy a testvérnő jött az imaházba... Amikor az imaházban prédikálok, ezeröttszáz mérföldet [kb. 2400 km] vezetnek, hogy meghallgassanak egy szolgálatot. Palmer testvér elvesztette az uralmát a kocsija felett, vagyis a fiú, az egyik, amikor befordultak egy kanyarba és összetörték magukat. Ez még ennek a hatása.

Imádkozzunk!

²⁴⁶ Drága Istenem, szabadítsd meg a Te szolgádat, az ő kis feleségét, hűséges, igaz, kis szolgádat Krisztusban! Imádkozom, Istenem, ahogy ráteszem a kezemet, Jack Moore testvéremmel együtt, hogy gyógyítsd meg és tedd őt egészségessé Jézus Nevében! Ámen.

Isten áldjon meg!

...?....

²⁴⁷ A jobb lába. Őérte áll itt? A kisfia nyomorék, fáj a gyomra és a háta. Imádkozzunk!

²⁴⁸ Drága Istenem, add, hogy az a hófehér Galamb most a szíve mélyére szálljon! „Megsebesítettett bűneinkért, megrontatott vétkeinkért, az Ő sebeivel gyógyultunk meg.” Kérem, hogy legyen az így a testvérünkkel és kisfiával, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

²⁴⁹ Súlyos fejfájás és baj van a lábával, ami zavarja, amikor dolgozik.

²⁵⁰ Drága Istenem, add gyógyító áldásodat erre a fiatalemberre, ahogy mi, Isten szolgálói rátesszük kezünket, Jézus Krisztus Nevében! Ámen.

²⁵¹ Női baja van és Szentlélek keresztséget is szeretne.

²⁵² Drága Istenem, ahogy Neked ajánlom a hitnek ezen imáját ezért a kis hölgyért, tűnjenek el a női bajok, jöjjön a Szentlélek keresztsége a Galambnak szárnyán, Jézus Krisztus Nevében! Ámen.

Isten áldjon meg, testvérnő!

²⁵³ A kinövésért a szemén és szerető társáért.

²⁵⁴ Drága Istenem, Te ismered az emberek szívét. Imádkozom Hozzád Atyám, Jézus Nevében, hogy teljesítsd ezt a kérést, amit ez a testvér kért; ahogy engedelmeskedünk a Te Igédnek, ráhelyezve a kezünket, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Isten áldjon meg, testvér!

²⁵⁵ Kinövés van a bal oldalán és a hangjával is gond van.

²⁵⁶ Drága Jézus, imádkozom, hogy gyógyítsd meg ezt a testvérnőt; Jézus Krisztus Nevében ráteszem a kezemet, hogy gyógyuljon meg. Ámen.

Isten áldjon meg, testvérnő!

²⁵⁷ Természetesen, testvérnő, látom, mi a baj, a duzzadt végtagod. [A testvérnő beszél Branham testvérrel– a szerk.] Vese, hólyag és a bokája kibicsaklott.

²⁵⁸ Ó, Atyám, Istenem, gyógyítsd meg ezt a drága asszonyt, Uram, imádkozom, ahogy ráteszem a kezemet Jézus Krisztus Nevében! Ámen.

²⁵⁹ Isten áldjon meg, testvérnő! Így kell ezt, meg fog történni.

²⁶⁰ Ugye halljátok ezt a mikrofonból? Bárki, aki a... a technikus, ha egy kicsit feljebb veszi, a közönség hallhatja a bizony... vagyis amit mondanak, amikor feljönnek. Imádkozzatok értük, amikor halljátok; amikor elkezdek imádkozni, ti is imádkozzatok velem!

²⁶¹ Drága Istenem, imádkozom ezért a testvérnőnkért, hogy gyógyítsd meg őt, drága Istenem! Azért tesszük, mert ez a Te parancsod. Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Áldjon az Úr, testvérnő!

²⁶² Drága Istenem, hallod ezt a bizonyágtételt, hallod, mit tett vele az ellenség. Megpróbáljuk venni Jézus Nevét, és legyőzni ezt az ellenséget. Már le is van győzve, mert a sebzett, vérző Galamb beesett Isten Házának padlójára az Üzenettel: „Vége van!” Add meg ezt, hadd higgye, Atyám, Jézus Nevében.

²⁶³ Drága Istenem, imádkozom, hogy gyógyítsd meg ezt a testvérnőnket! Isten Galambja tegyen bizonyágot neki ma este, hogy Ő megtette ezt a testvérnőért, hogy meggyógyulhasson. Jézus Nevében, ámen.

²⁶⁴ Drága Istenem, kezemet az itt álló testvéremre teszem. Elég hite volt ahhoz, hogy idáig eljusson, Uram, most pedig hadd kapja meg gyógyulását, és menjen a helyére egészségesen! Jézus Nevében.

²⁶⁵ Drága Istenem, imádkozom testvérünkért, kezemet rátéve. Segíts, drága Istenem, hogy éppen most Isten hite szálljon le és legyen olyan, mint Ábrahám, nevezze a létező dolgokat nem létezőnek, mert Isten ígéretet tett. Jézus Nevében, ámen.

Isten áldjon meg!

²⁶⁶ Drága Istenem, Te vagy az, Aki meghozhatja az igazi döntést. Imádkozom, drága Istenem, mivel ez a fiatal hölgy ezt kérte, hadd kapja meg Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

²⁶⁷ Drága Istenem, kezemet a testvérnőnkre helyezem, engedelmeskedve annak, amit mondtál. Ez visszavisz bennünket sok évvel ezelőtre, Urunk, amikor ilyen imasort hívtunk össze. De mi tudjuk, hogy mi történt akkor, és tudjuk, hogy Te ma is ugyanaz az Isten vagy, ha az emberek ma is ugyanúgy tudnak hinni. Jézus Nevében imádkozom a testvérnőnk gyógyulásáért. Ámen.

²⁶⁸ Drága Istenem, kezemet az itt lévő testvéremre teszem, és kérem az ő gyógyulását Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

²⁶⁹ Atyám, ma este Eléd hozom ezt a testvérnőnket és ráteszem kezemet, hogy bizonyág legyen arról, hogy a Te erőd tanújaként állok itt, a Te látomásaid, a Te Igéd tanújaként állok és bizonyága vagyok annak, hogy Te Isten vagy. És Istenem Igéjének engedelmeskedve ráteszem a kezemet és kérem az ő gyógyulását. Ámen.

²⁷⁰ Drága Istenem, hasonlóképpen ráteszem a kezemet a testvéremre és a Te erőd tanújaként kérem az ő gyógyulását Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

²⁷¹ [Üres rész a szalagon – a szerk.] „Mit?”

²⁷² Azt mondta: „A gyógyító.” Azt mondta: „Egy ember valahonnan fentről, Arkansas-ból, meggyógyult aznap reggel, egy vak cipész.” Ismeritek a történetet. A rádióban is volt.

273 És én azt mondtam... azt gondoltam... játszottam a képmutató szerepét. Azt mondtam: „Csak nem hiszed, hogy az igaz?”

274 Azt mondta: „De igen, uram, hiszem.”

275 Megkérdeztem: „Hiszel abban, hogy a mai korban Isten ilyesmit tenne, amikor...?”

276 Azt mondta: „Uram, hallgattam a vallásos rádióműsort. Keresztény vagyok. Hallgattam a műsorokat, hallottam azt az embert ott fent ma reggel, aki meggyógyult, azt a vak susztert. Kidobták a gyülekezetből, olyan nagy zajt csapott. Egyik gyülekezetből a másikba; kalapjával a botján, ahogy lengeti körbe, fel-alá szaladgált a gyülekezetekben, mindenkinek a városban azt kiabálta: 'Meggyógyultam! Meggyógyultam!' Egy vak cipész.”

277 Azt kérdeztem: „Elhiszed?”

278 És ő ott állt, egy kicsit szemerkélt az eső, és azt mondta: „Uram, ha bejuttat oda, ahol ő van, akkor megtalálom az édesapámat.” Akkor én körülbelül *így* éreztem.

279 Azt mondtam: „Talán én vagyok az, akit keresel.”

280 Azt mondta... megragadta a kabátom gallérját és azt kérdezte: „Ön a Gyógyító?”

281 Azt mondtam: „Nem, testvérnő, de én vagyok Branham testvér.”

282 Azt mondta: „Könyörüljön rajtam!”

A szegény öreg, vak Fanny Crosby-ra gondoltam: „Míg másokat hívsz, mellettem se menj el!” Látjátok, Ő meggyógyította az egyiket, meg tudta gyógyítani őt is.

283 Kezemet a szemére tettem, és azt mondtam: „Drága Jézusom, egy nap egy régi, durva kereszt vonult végig az utcán, a vállakból, melyek hordták, vér folyt, a törekeny kis test, amely azt cipelte, összeroskadt a teher alatt. Egy Simon nevű színesbőrű ember, a cirénei Simon, odajött, felvette a keresztet, segített Neki cipelni. Biztos vagyok benne, hogy emlékszel rá, Atyám. És az egyik gyermeke itt sötétségben bolyong. Biztos vagyok benne, hogy Te megérted.”

284 Azt mondta: „Dicsőség Istennek! Látok!” Úgy ám.

285 Megkérdeztem: „Látsz?”

286 Azt mondta: „Igen, uram.”

287 Azt mondtam: „Számold meg azokat a lámpákat!” És megszámolta őket. Azt kérdeztem: „Milyen színű ruha van rajtam?”

288 „Szürke öltönye van, sárga nyakkendővel.” Az volt, látta.

289 Ó, Isten tiszteli az alázatot. Úgy bizony.

Ez önmagában elhozza és véghezviszi az isteni Szeretet hatalmas győzelmét.

290 Drága Istenem, légy irgalmas és gyógyítsd meg a testvérnőmet, Jézus Krisztus Nevében! Ámen.

²⁹¹ Drága Istenem, ahogy megfogom ezt a gyenge, ráncos kezét, csak Te tudod, mi történt itt. Imádkozom, drága Istenem, hogy ugyanezek a kezek, úgy öleljenek, mint Simeon gyenge kezei azon a napon: „Uram, bocsásd el szolgádat békességben, mert most már látom a Te üdvösségedet.” Jöjjön el rá, Uram, az üdvösséged és gyógyítsd meg őt Jézus Nevében! Ámen.

²⁹² [Üres rész a szalagon – a szerk.] A *Tárgyaláson*, nos, Hitetlen úr vádolta Jézus Krisztust. Emlékeztek a *Tárgyalásra*? Voltak ügyvédek, meg minden és hogy ki állt ki mellett és ott volt a vád ügyésze, Sátán, aki vádat akart emelni; hogy hogyan zajlott a tárgyalás.

²⁹³ És azt mondta az egyik, Kétkedő úr, odajött és azt mondta: „Hallottam egy prédikátort, aki azt mondta: 'Kenjétek meg a betegeket olajjal, a Biblia mondja így.' Engem megkentek olajjal, de nem gyógyultam meg. A másik azt mondta: 'Tegyétek kezeteket a betegekre és ők meggyógyulnak.'” Megpróbált vádat emelni.

²⁹⁴ Amikor jött egy tanú, azt mondta: „Isten mondta nekik.” Azt mondta: „Már hat hónapja, hogy rám tették a kezüket, és a Te Igéd azt mondja, hogy 'Tegyétek a kezeteket a betegekre, és ők meggyógyulnak.' És az egyik felkent szolgád rám tette a kezét és még mindig nem gyógyultam meg. Ezért Te szélhámos vagy, mert az Igéd nem teszi meg azt, amit mond.”

²⁹⁵ Amikor tehát a tanú előállt, az volt az igazság, hogy: „Az Ő Igéje igaz. Soha nem mondta, hogy *mikor* fogja megtenni, hanem azt mondta: 'Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek: ha kezüket betegekre teszik, azok meg *fognak* gyógyulni.'” Látjátok, azt mondta: „Meg *fognak* gyógyulni.” Szóval, ez akár egy nyílt csoda, és csak *így* megtörténik, vagy akár csak engedelmesség Istennek, ez Őrajta múlik, abban a személyben. Értitek? De ha az egyén hiszi Azt, akkor nem számít, hogy mennyi időbe telik. Azt mondta Ábrahámnak: „Gyermekeid lesz Sárától.” Huszonöt évig nem jött a gyermek. Azt mondta Noénak, hogy esni fog. Noénak az özönvíz... Bárkát épített az özönvízre, sok-sok évvel az özönvíz előtt, de tudta, hogy esni fog. A Biblia mondja: „A hit imája megmenti a betegeket és Isten felemeli őket.” Mikor? Azt nem mondta meg. Isten igazságos, Ő igaz; olvassátok csak, hogy mit mond az Igéje!

²⁹⁶ Ezt tettem ma este; kezemet a betegekre helyeztem. Hiszem, hogy mindegyikük meg fog gyógyulni. Hiszem, mindegyikük. Ti is hiszitek ugyanezt? Most higgyetek ezekért a szenvedőkért!

²⁹⁷ Van itt egy kis hölgy, úgy tűnik, mintha ismernem kellene, imádkoztam érte tegnap este, ott kint az imasorban. Hogy hívják? Chambers... Chambless. Ha az a kis hölgy rendes életet élt volna, nem szenvedett volna, akkor bizonyára gyönyörű hölgy lenne. És most ott ül és remeg. Kedves, jó lelkületű lány. És ott ül és *így* rángatózik. Ó, megszakad érte a szívem! Mennyire azt kívánnám... bárcsak megtehetném!

²⁹⁸ Itt egy kisgyermek, egy hölgy fogja őt. Kilóg a kis nyelve, a kis teste szenved. Mi lenne, ha az én kis Józsefem lenne? Mi lenne, ha az én kis unokám, Pál lenne? Mi lenne, ha Rebeka, vagy Sarah ülne ott hátul? Mi lenne, ha az itt lévő Simpson asszony lenne Méda, a feleségem? Ha itt, ez a fiatalember lenne Billy Paul? Ha itt, ez az idős asszony lenne az édesanyám? Emlékezzetek, ő valakinek a gyermeke, valakinek a nővére, valakinek a lánya és valakinek a fia. Értitek? Én a testvérük vagyok, Ő a mi Megváltónk. Csak annyit tehetek... ami hitem van, azt felajánlom értük. Ez minden, amit tudok.

²⁹⁹ Na most, az Úr mutathat nekem egy látomást, meg tudja mondani, hogy mi a baj mindegyikükkel. Ezt be tudom bizonyítani nektek, látjátok, ti is tudjátok. De az még nem gyógyítja meg őket. Az nem gyógyítja meg őket. Nem. Kell, hogy valami jöjjön a szívükbe. Értitek? És remélem...

³⁰⁰ Mintha felmehetnék ide és mindnyájukat megkeresztelhetném az Úr Jézus Krisztus Nevében; az még nem bocsátaná meg a bűneiteket. Nem, nem! Nem, nem hiszem, hogy a Jézus Krisztus Nevében való bemerítkezés az újjászületésre lenne. Hiszem, hogy a Vér van az újjászületésre, nem a víz. De, látod, bemeríthetlek és bemeríthetlek, de egyszerűen csak száraz bűnősként mész be, és vizesként jössz ki; addig, amíg teljesen meg nem térsz. *Térjete meg*, és aztán keresztelkedj meg Jézus Krisztus Nevében! Értitek? És ez az, amiben nem egyezem az *Egység* mozgalommal. Nem az újjászületésre keresztelünk, nem. Hiszem, hogy a Vér az, ami megtisztít, nem pedig a víz. Értitek? *Megtérés* és aztán keresztelkedj meg Jézus Krisztus Nevében!

³⁰¹ Most lemegyek imádkozni. És ezek az emberek ugyanannyira hozzám is tartoznak, mint amennyire hozzátok, sőt talán még jobban is kötődöm hozzájuk.

³⁰² Most pedig fogjunk össze mindannyian, a ti kezetek hittel, az én kezem is hittel, így elhozzuk az Úr Jézus kezét, hogy rátegyük ezekre a szegény, nyomorék emberekre! Imádkoznátok velem?

³⁰³ [Üres rész a szalagon – a szerk.] Ti, a zsebkendőkkal a betegeknek és a szenvedőknek, a szolgálat után rögtön megkaphatjátok. Most segítsetek imádkozni ezekért! Megtennétek?

³⁰⁴ Istenünk, köszönjük Neked, Urunk, amit ma este tettél. Előre is köszönjük Neked minden ember gyógyulását, aki jön az imasorban. Drága Istenem, imádkozom ezek fölött a zsebkendők fölött, talán néhányan nem is tudtak eljönni az összejövetelre és szeretteik hozták a zsebkendőket. A Bibliából azt tanultuk, hogy Pál testéről kendőket vagy kötényeket vittek. Nos, azok az emberek ott régen a Te jelenlétedben éltek, láttak Téged az utcán, láttak Téged az összejöveteleiken, és látták ugyanazt a Szellemedet Pálon. És tudták, hogy ez nem az ember volt, hanem a Te Szellemed uralta az életét, mert látjuk, hogy Pál ugyanazokat tette, amiket Te is tettél.

³⁰⁵ És most, Uram, a mai napok emberei ugyanazt az Istent látják, aki a Gyülekezetében él, az Ő népével. És elhozták ezeket a zsebkendőket, hogy elvihessék innen szeretteiknek. Add meg, Istenem, hogy mindegyikük meggyógyuljon a Te saját módszered szerint! Nem azt kérjük, hogy egy dolog egy bizonyos módon vagy egy bizonyos természet szerint történjen; csak azt kérjük: „A Te saját módodon, Atyám, gyógyítsd meg őket!” Isten dicsőségére ajánlom fel a hit ezen imádságát fölöttük. Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

³⁰⁶ Csodálatos közösségben volt részem a jelenlétetekben, a Jézus Krisztusban való hitetekben. Ez egy olyan összejövétel, amire sokáig emlékezni fogok arról, ami itt történt: szeretet, együttműködés, közösség.

³⁰⁷ És most, míg újra találkozunk, a Menny Istene vezessen titeket! Ő, aki a csillagokat fényessé teszi az éjszakában, hogy megvilágítsák az utat, amikor homályos lesz, világítsa meg a ti utatokat a betlehemi Csillaggal, hogy elvezessen benneteket az Ő Igéjében való teljesen átadott élethez, ez az én imádságom.

Míg újra találkozunk, míg újra találkozunk,
Jézus lábanál míg újra találkozunk,
Isten legyen veletek, míg újra találkozunk,

³⁰⁸ Most álljunk fel! Csak *Rád tekint hitem* ...?.... nos, inkább ezt szeretném. Azt hiszem, ez jó. (Elnézést.)

Csak Rád tekint hitem
Golgota Báránya,
Isteni Megváltó!
Imádkozom, hallgass meg,
Vedd el minden bűnömet,
Hadd legyek teljesen
Tied e naptól!

³⁰⁹ Most pedig fogjunk kezét egymással, míg éneklünk.

Bolyongva sötétségben
Bánatosan az életben,
Légy Útmutatóm;
Világítsd be estéimet,
Töröld le könnyeimet,
És soha el ne engedj,
Tőled kóborolnom.

³¹⁰ Most már jobban vagytok, ugye?

Hófehér galamb szárnyán száll

Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.
Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

³¹¹ Ez a körutunk záró üzenete.

Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

³¹² Hajtsuk meg fejünket! Ahogyan a kerekek egy dalt dúdolnak hazafelé, bízom benne, hogy... hallani fogjátok ahogy a kerekek dúdolnak, ahogy a motor zúg.

Hófehér galamb szárnyán száll
Egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

[Branham testvér elkezd dűdolni a refrént.]

...egy jel a Mennyből rád,
Mily nagy szeretet, Isten küldi neked.

³¹³ Meghajtott fejjel átadlak titeket... Nolan testvér.
